

แผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี
(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)
ของเทศบาลตำบลวังศาลา อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ความเป็นมาและที่ตั้งของตำบล

จากบันทึกเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๗ เดิมบ้านวังศาลาชื่อว่า “บ้านวังเหรา” ซึ่งชาวบ้านเล่าว่ามีสัตว์ประหลาด ตัวเป็นจระเข้เขาเหมือนควาย ว่ายน้ำมุ่งตรงมายังต้นพลับ ซึ่งมีศาลเจ้าที่ชาวบ้านนับถืออยู่ และได้ น้ำยังมีถ้าใหญ่เป็นที่อยู่อาศัยของตัวเหรา ต่อมาได้มีการเปลี่ยนชื่อมาเป็น “บ้านวังศาลา” ชื่อเดิมๆจึงค่อยๆ เลือนหายไป กล่าวกันว่าชาวบ้านพร้อมใจกันสร้างวัดขึ้นมาวัดหนึ่งตรงข้ามบ้านนายมงคล - นางม่วย ยิ้มแย้ม ซึ่งมีวังใหญ่ น้ำลึกอยู่ใต้วัดลงมาประมาณ ๑๐ วา และทางวัดก็ได้สร้างศาลาไว้ตรงนั้นด้วย ต่อมาตลิ่งพังจึงทำให้ ศาลาจมลงไปในน้ำ และที่ตรงนี้ปลาชุกชุมมาก ตกเย็นจะมีพวกพรานเบ็ดมาตกปลา กัน และมักจะตะโกนเรียก ถามพรคพวกว่าจะไปไหน ก็จะตอบกันไปว่า ไป “วังศาลา” ้วย ต่อมาจึงกลายเป็นชื่อบ้านวังศาลาจนถึง ปัจจุบัน

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของเทศบาลตำบลวังศาลา เป็นที่ราบลุ่มมีคลองชลประทาน สายท่าสาร-บางปลาไหลผ่าน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่อยู่อาศัยและเป็นพื้นที่พาณิชยกรรม บางส่วนเป็นพื้นที่ เกษตรกรรมใช้ในการทำนา ทำสวนพืชผักผลไม้ และปศุสัตว์ ฯลฯ

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปของตำบลวังศาลา มีดังนี้

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม - พฤษภาคม เป็นฤดูเปลี่ยนมรสุมครั้งแรก มีอากาศร้อนจัดในเดือนเมษายน อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยรายปีมีค่าประมาณ ๔๐ องศาเซลเซียส
- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน - ตุลาคม อยู่ในช่วงอิทธิพลมรสุมตะวันตกเฉียงใต้
- ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ อยู่ในช่วงอิทธิพลของลมมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือ มีอากาศแห้งแล้งและหนาวเย็น อุณหภูมิต่ำสุดรายปีมีค่าประมาณ ๒๓ องศาเซลเซียส

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๘๕% ดินลูกรังประมาณ ๑๕ %

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

พื้นที่ตำบลวังศาลา มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุปโภค-บริโภค คือ แม่น้ำแม่กลอง ไหลผ่านหมู่ที่

๑, ๒, ๓ และหมู่ที่ ๖ เป็นแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและมีคลองชลประทาน สายท่าสาร-บางปลา ผ่านข้างเคียงในเขตพื้นที่ตำบลตะคร้ำเอนซึ่งติดกับพื้นที่ตำบลวังศาลา

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

เขตเทศบาลไม่มีป่าไม้ แต่มีต้นไม้ที่ชาวบ้านปลูกลักษณะของไม้เป็นไม้ยืนต้น ผลัดใบ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลวังศาลา อยู่ในเขตปกครองของอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอท่าม่วง เป็นระยะทางประมาณ ๘.๔ กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๓ แยกเข้าทางหลวงชนบท กจ ๓๐๓๘ โดยมีพื้นที่รับผิดชอบ ๓๙ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒๔,๓๗๕ ไร่ ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อตำบลดอนเจดีย์	อำเภอพนมทวน	จังหวัดกาญจนบุรี
ทิศใต้	ติดต่อตำบลท่าตะคร้อ	อำเภอท่าม่วง	จังหวัดกาญจนบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อตำบลตะคร้อเอน	อำเภอท่ามะกา	จังหวัดกาญจนบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อตำบลวังขนาย	อำเภอท่าม่วง	จังหวัดกาญจนบุรี

เทศบาลตำบลวังศาลาแบ่งเขตการปกครอง ประกอบด้วย ๑๐ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑	บ้านวังศาลา	นายวิทยา	หาญวิสุทธิ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๒	บ้านท่าแค	นายวัชรพงษ์	จันทร์เพ็ญสถาพร	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓	บ้านโพธิ์เลี้ยว	นางสุปราณี	มณีเพชร	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๔	บ้านหนองเสือ	นายบำรุง	บุญประสพ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๕	บ้านหนองสะแก	นายอัศวิน	ท้าววิบูลย์	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๖	บ้านห้วยพงษ์	นายอนนต์นันท์	พิทักษ์สกุล	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๗	บ้านหนองแจง	นายนำชัย	ฉายอรุณ	กำนัน
หมู่ที่ ๘	บ้านป่าดิบ	นายสุชาติ	กาญจนอภิรักษ์	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๙	บ้านหนองเสื่อนอก	นางสมพงษ์	แอดตาล	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๐	บ้านวังทอง	นายราชันย์	บัวบาน	ผู้ใหญ่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลวังศาลา ประกอบด้วย ฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ คือ

๑. ฝ่ายบริหาร ได้แก่ นายกเทศมนตรี มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรง ทำหน้าที่บริหารกิจการของเทศบาลตามที่กฎหมายกำหนด มีผู้ช่วยมาจากการแต่งตั้งโดยนายกเทศมนตรี ประกอบด้วย รองนายกเทศมนตรี ๒ คน ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี ๑ คน และเลขานุการนายกเทศมนตรี ๑ คน

๑. นายปรีชา	บัวบาน	นายกเทศมนตรี
๒. นายอาณัติ	สุภาพ	รองนายกเทศมนตรี
๓. นางสาวชัชชาร	ใจแสน	รองนายกเทศมนตรี
๔. นายไฉน	สารเจริญ	เลขานุการนายกเทศมนตรี
๕. นายเยี่ยม	แก้วทอง	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี

๒. ฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ สภาเทศบาล ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติและควบคุมการบริหาร ประกอบด้วย สมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรง จำนวน ๑๒ คน อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี ประกอบด้วย ประธานสภาเทศบาล ๑ คน รองประธานสภาเทศบาล ๑ คน โดยคัดเลือกจากสมาชิกสภาเทศบาล

สมาชิกสภาเทศบาลตำบลวังศาลา ประกอบด้วย

เขตเลือกตั้งที่ ๑ มีสมาชิกสภาเทศบาล จำนวน ๖ คน

๑. นายดวง	แก้วตา	ประธานสภาเทศบาล
๒. นายสมาน	แอตาล	รองประธานสภาเทศบาล
๓. นายสมโพช	สุขสม	สมาชิกสภาเทศบาล
๔. นายอิศรา	เนตรสุวรรณ	สมาชิกสภาเทศบาล
๕. นายวิชาญ	ประสิทธิ์ผล	สมาชิกสภาเทศบาล
๖. นายปรีชา	ปิตวัฒน์กุล	สมาชิกสภาเทศบาล

เขตเลือกตั้งที่ ๒ มีสมาชิกสภาเทศบาล จำนวน ๖ คน

๗. นางศิริขวัญ	สุภาพ	สมาชิกสภาเทศบาล
๘. นางสาวโรชา	มณีเพชร	สมาชิกสภาเทศบาล
๙. นายวิชัย	ทรงหอม	สมาชิกสภาเทศบาล
๑๐. นางสมศรี	กลีนันิม	สมาชิกสภาเทศบาล
๑๑. นายสนทยา	สารเจริญ	สมาชิกสภาเทศบาล
๑๒. นายปรีชา	สุขจิต	สมาชิกสภาเทศบาล

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

เทศบาลตำบลวังศาลา มีประชากรทั้งสิ้น ๑๑,๘๖๑ คน โดยแยกเป็นหมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านวังศาลา	๕๐๙	๗๕๒	๗๖๑	๑,๕๑๓
๒	บ้านท่าแค	๘๗๑	๘๖๑	๙๕๐	๑,๘๑๑
๓	บ้านโพธิ์เลี้ยว	๕๐๒	๖๐๒	๖๔๙	๑,๒๕๑
๔	บ้านหนองเสือ	๑๐๑๒	๑๐๑๘	๑๑๐๕	๒,๑๒๓
๕	บ้านหนองสะแก	๒๙๗	๔๐๓	๔๑๑	๘๑๒
๖	บ้านหัวพงษ์	๓๗๐	๕๒๔	๕๔๕	๑,๐๖๙
๗	บ้านหนองแจง	๓๘๔	๕๒๔	๕๘๙	๑,๑๑๓
๘	บ้านป่าดิบ	๑๖๕	๒๘๔	๓๐๓	๕๘๗
๙	บ้านหนองเสื่อนอก	๔๔๘	๕๑๔	๕๑๕	๑,๐๒๙
๑๐	บ้านวังทอง	๔๑๙	๒๗๔	๒๗๗	๕๕๑
รวม		๔,๗๐๙	๕,๗๕๖	๖๑๐๕	๑๑,๘๖๑

ที่มา : สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลวังศาลา (ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม ๒๕๕๙)

๓.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรตามช่วงอายุ

เทศบาลตำบลวังศาลา มีประชากรทั้งสิ้น ๑๑,๘๖๑ คน โดยแยกตามช่วงอายุ ดังนี้

	หญิง	ชาย	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	1,166 คน	1,312 คน	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	3,914 คน	3,679 คน	อายุ ๑๘-๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	1,025 คน	765 คน	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๖,๑๐๕ คน	๕,๗๕๖ คน	ทั้งสิ้น ๑๑,๘๖๑ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา

เทศบาลตำบลวังศาลา มีโรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่ จำนวน ๔ แห่ง ดังนี้

- โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สพฐ. จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ โรงเรียนวัดวังศาลา,

โรงเรียนโพธิ์ศรีสุขาราม, โรงเรียนวัดหนองเสือ, โรงเรียนบ้านหนองสะแก

นอกจากนี้ มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาล จำนวน ๑ แห่ง คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลวังศาลา รวมทั้งยังมีศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จำนวน ๑ แห่ง

1. สถานศึกษาในเขตพื้นที่ตำบลวังศาลา มีจำนวน ๔ โรงเรียน ประกอบด้วย

ระดับชั้น	โรงเรียนวัดวังศาลา	โรงเรียนโพธิ์ศรีสุขาราม	โรงเรียนวัดหนองเสือ	โรงเรียนบ้านหนองสะแก
อนุบาล	๔๙	๓๗	๔๖	๔๑
ป.๑-ป.๖	๑๘๘	๑๕๓	๑๕๙	๙๒
ม.๑-ม.๓	๘๓	-	๗๐	๓๑
รวม	๓๒๐	๑๙๐	๒๗๕	๑๖๔

ที่มา : กองการศึกษา เทศบาลตำบลวังศาลา (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙)

๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑ แห่ง ประกอบด้วย

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวนนักเรียน
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลวังศาลา	๙๔
รวม	๙๔

ที่มา : กองการศึกษา เทศบาลตำบลวังศาลา (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙)

๔.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการสาธารณสุข

เทศบาลตำบลวังศาลามีสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ ๖๐ พรรษา นวมินทราชินีตำบลวังศาลา จำนวน ๑ แห่ง ราษฎรส่วนใหญ่ยังใช้บริการอยู่

๔.๓ ข้อมูลด้านอาชญากรรมและยาเสพติด

เทศบาลไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน ซึ่งเทศบาลก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว โคนในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ เทศบาลได้ดำเนินการติดตั้งกล้องวงจรปิดภายในเขตสำนักงานเทศบาลและได้รับโอนกล้องวงจรปิดจากผู้นำหมู่บ้านและได้ทำการปรับปรุงแก้ไขให้สามารถใช้งานได้ดี เพื่อเป็นการสอดส่องและเฝ้าระวังความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน และทำการติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนของเทศบาล จากข้อมูลของสถานีตำรวจภูธรท่าม่วง (ป้อมแยกหนองเสือ) ได้แจ้งให้กับเทศบาลทราบ ว่า ในเขตเทศบาลมีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานของเทศบาลที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหายาเสพติดสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอท่าม่วงหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เทศบาลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
- (๒) รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
- (๓) ประสานการทำบัตรผู้พิการ
- (๔) โครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง ตามอำนาจหน้าที่
- (๕) โครงการอุดหนุนเหล่ากาชาดเพื่อช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส

เทศบาลตำบลวังศาลามีบุคลากร เครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ดังนี้

๑. เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน

๑. รถยนต์ดับเพลิง จำนวน ๑ คัน บรรจุน้ำได้ ๔,๐๐๐ ลิตรและโฟม ๒๐๐ ลิตร
๒. รถยนต์บรรทุกน้ำ จำนวน ๑ คัน ขนาดบรรจุน้ำ ๑๒,๐๐๐ ลิตร
๓. รถยนต์เคลื่อนที่เร็วกู้ภัย จำนวน ๑ คัน (กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม)
๕. รถยนต์ตรวจการณ์ จำนวน ๑ คัน

๒. บุคลากรในการปฏิบัติงาน

- ๒.๑ พนักงานดับเพลิง จำนวน ๖ คน
- ๒.๒ อาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน ๒๔๖ คน
๓. การฝึกซ้อมบรรเทาสาธารณภัยปีที่ผ่านมา จำนวน ๑ ครั้ง

ที่มา : งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลวังศาลา (ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม ๒๕๕๙)

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

พื้นที่ตำบลวังศาลา มีถนนสายหลักผ่านไปตัวจังหวัดกาญจนบุรี ๒ สาย คือ ถนนแสงชูโต(สายเก่า) และถนนแสงชูโตสายใหม่

- มีการคมนาคมสะดวก โดยมีระบบขนส่งโดยสารสาธารณะผ่าน เช่น รถโดยสารปรับอากาศประจำทาง และรถตู้โดยสารสาธารณะ

๕.๒ การไฟฟ้า

ตำบลวังศาลา มีการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ๑ แห่ง คือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ท่าเรือ) การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะ ยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากมีพื้นที่กว้างถึง ๓๙ ตารางกิโลเมตร และบางพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ เทศบาลจึงไม่สามารถดำเนินการได้

๕.๓ การประปา

เทศบาลตำบลวังศาลา มีระบบประปา ๒ รูปแบบ คือ

- การประปาหมู่บ้าน (ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลวังศาลา ๒ หมู่ คือประปาหมู่ ๔, ๘ และอยู่ในความรับผิดชอบของหมู่บ้านเอง จำนวน ๘ หมู่)

- การประปาส่วนภูมิภาค (ปัจจุบันให้บริการประชาชนในพื้นที่ จำนวน ๔ หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ ๑, ๒, ๔ และหมู่ที่ ๙)

๕.๔ การโทรศัพท์

เทศบาลตำบลวังศาลา มีให้บริการโทรศัพท์สาธารณะทั่วพื้นที่ โดยมีชุมสายขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (บริษัท ทีโอที จำกัด มหาชน) และมีเสากระจายสัญญาณของบริษัทเอกชน จำนวน ๓ ราย คือ บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน), บริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) และบริษัท โทร คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตเทศบาล ร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อย พืชผัก ไม้ผล เป็นต้น

๖.๒ การประมง

(ในเขตเทศบาลไม่มีการประมง)

๖.๓ การปศุสัตว์

- เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร เป็นต้น

๖.๔ การบริการ

ในเขตตำบลวังศาลา มีสถานประกอบการดังต่อไปนี้

ประเภทกิจการ	จำนวนสถานประกอบการแยกตามหมู่บ้าน										รวม
	หมู่ที่ ๑	หมู่ที่ ๒	หมู่ที่ ๓	หมู่ที่ ๔	หมู่ที่ ๕	หมู่ที่ ๖	หมู่ที่ ๗	หมู่ที่ ๘	หมู่ที่ ๙	หมู่ที่ ๑๐	
บ้านเช่า	๑	๖	๒	๑๑	๑	๙	๔	-	๕	-	๓๙
ร้านค้า	๘	๑๙	๘	๒๐	๓	๑๐	๙	๖	๑๒	๕	๑๐๐
อู่ซ่อมรถ	๒	๔	๕	๖	๑	๓	๒	-	๕	๑	๒๙
โรงจ่ายกระแสไฟฟ้า	-	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑
โรงงาน	๓	-	๓	-	๒	๑	๑	-	๑	-	๑๑
ปั้มน้ำมัน, ปั้มน้ำแก๊ส	๑	-	๑	๒	๑	-	-	-	๒	-	๗
โรงผสมคอนกรีต	-	-	-	๑	-	-	-	-	-	-	๑
ร้านทำผม	-	๗	-	๑	-	-	-	-	๑	-	๙
โรงแรม	๑	๒	-	๑	-	-	-	-	๒	-	๖
ร้านอาหาร	๑	-	-	๓	๑	๑	-	-	-	-	๖
ร้านขายของเก่า	-	-	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	๓
ร้านขายของฝาก	-	-	-	๒	-	-	-	-	๑	-	๓
ร้านขายเหล็ก	-	-	๑	-	-	๑	-	-	-	-	๒
โรงเรียนสัตว์(หมู,ไก่)	๑	๑	-	๑	-	-	๑	-	-	-	๔
ชุมสายโทรศัพท์	-	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	๑
ร้านตรวจสภาพรถ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๐
รวม											๒๒๒

➤ ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๕๙

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตเทศบาลไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ การจัดสร้างสวนสาธารณะสำหรับใช้พักผ่อนหย่อนใจ

๖.๖ อุตสาหกรรม

- ในเขตเทศบาล มีจำนวนกิจการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จำนวน ๓ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑, ๓ และหมู่ที่ ๖
- มีกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก จำนวน ๘ แห่ง ตั้งอยู่ที่หมู่ ๑ (จำนวน ๒ แห่ง), หมู่ ๓ (จำนวน ๒ แห่ง), หมู่ที่ ๕ (จำนวน ๒ แห่ง), หมู่ที่ ๗ (จำนวน ๑ แห่ง), หมู่ที่ ๙ (จำนวน ๑ แห่ง)

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

สถานีบริการน้ำมัน ๗ แห่ง โรงผสมคอนกรีต ๑ แห่ง
ร้านขายของฝาก ๒ แห่ง ร้านค้าต่างๆ ๑๐๐ แห่ง

กลุ่มอาชีพ

มีกลุ่มอาชีพ จำนวน ๒ กลุ่ม

๑. กลุ่มนวดแผนไทย
๒. กลุ่มทำดอกไม้จันทน์

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในช่วงกำลังใช้แรงงาน ร้อยละ ๙๐ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๙๙ ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ แม้ในพื้นที่จะมีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ แต่แรงงานที่ให้เป็นประชากรแฝงจากที่อื่น

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ

เทศบาลตำบลวังศาลา ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำแม่กลองเป็นแม่น้ำสายสำคัญในการดำรงชีวิตของประชาชนทำให้มีแหล่งน้ำที่สามารถใช้เพื่ออุปโภค บริโภคได้ตลอดปี จึงเป็นพื้นที่เกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ถึงร้อยละ ๙๐ และมีโรงงานอุตสาหกรรมบางส่วน ส่งผลให้ประชากรมีอาชีพเกษตรกรรม พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น อ้อย ข้าวโพด คะน้า ผักกาดขาว ผักชี ฯลฯ สามารถผลิตผลทางการเกษตรได้เฉลี่ยปีละ ๓๐,๐๐๐.-๔๖,๐๐๐ ตัน/ปี

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

หมู่ที่ ๑ บ้านวังศาลา

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑ ทำนา	☒ นอกเขตชลประทาน๑.....คร้วเรือน๑๑.๗๕.....ไร่๙๐๐.... กก./ไร่๔,๕๐๐... บาท/ไร่	.๑๓,๕๐๐.. บาท/ไร่
๒.๒ ทำสวน	สวนคะน้า๖.....คร้วเรือน๑๕.....ไร่	..๒,๐๐๐...กก./ ไร่	...๕,๐๐๐...บาท/ ไร่	..๘,๐๐๐... บาท/ตัน
	สวนผักกาดขาวปลี๑๐.....คร้วเรือน๓๕.....ไร่	...๓,๐๐๐... กก./ไร่๘,๐๐๐..บาท/ ไร่	..๕,๐๐๐... บาท/ตัน
	สวนผักคื่นฉ่าย๑๐.....คร้วเรือน๓๔.....ไร่	...๓,๐๐๐... กก./ไร่๘,๐๐๐.... บาท/ไร่	.๒๐,๐๐๐.. บาท/ตัน
๒.๓ ทำไร่	☒ ไร่อ้อย๑๖.....คร้วเรือน๓๐๐.....ไร่๑๕..... กก./ไร่๘,๕๐๐.... บาท/ไร่๙๐๐.... บาท/ไร่
	☒ ไร่ข้าวโพดหวาน๒๙.....คร้วเรือน๑๔๕.....ไร่	...๒,๐๐๐... กก./ไร่	...๔,๑๕๐...บาท/ ไร่	..๕,๐๐๐... บาท/ตัน

หมู่ที่ ๒ บ้านท่าแค

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑ ทำนา	☒ นอกเขตชลประทาน๑.....คร้าวเรือน๑๑.๗๕.....ไร่๙๐๐.... กก./ไร่๔,๕๐๐...บาท/ ไร่	...๑๓,๕๐๐.. บาท/ไร่
๒.๒ ทำสวน	สวนคะน้า.....๖.....คร้าวเรือน๑๕.....ไร่	..๒,๐๐๐...กก./ ไร่	...๕,๐๐๐...บาท/ ไร่	...๘,๐๐๐... บาท/ตัน
	สวนผักกาดขาวปลี๑๐.....คร้าวเรือน๓๕.....ไร่	...๓,๐๐๐... กก./ไร่๘,๐๐๐...บาท/ ไร่	...๕,๐๐๐... บาท/ตัน
	สวนผักกึ้นฉ่าย๑๐.....คร้าวเรือน๓๔.....ไร่	...๓,๐๐๐... กก./ไร่๘,๐๐๐.... บาท/ไร่	.๒๐,๐๐๐.. บาท/ตัน
๒.๓ ทำไร่	☒ ไร่อ้อย๑๖.....คร้าวเรือน๓๐๐.....ไร่๑๕..... กก./ไร่๘,๕๐๐.... บาท/ไร่๙๐๐..... บาท/ไร่
	☒ ไร่ข้าวโพดหวาน๒๙.....คร้าวเรือน๑๔๕.....ไร่	..๒,๐๐๐... กก./ไร่	...๔,๑๕๐...บาท/ ไร่	...๕,๐๐๐... บาท/ตัน
	☒ อื่น ๆ ข้าวโพดฝักอ่อน..๒๒.....คร้าวเรือน๒๖๐.....ไร่	..๒,๐๐๐... กก./ไร่๓,๐๐๐... บาท/ไร่	...๔,๐๐๐... บาท/ตัน

หมู่ที่ ๓ บ้านโพธิ์เลี้ยว

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดย เฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑ ทำนา	☒ นอกเขตชลประทาน๓๑.....คร้าวเรือน๔๗๗.๗๕.....ไร่๙๐๐.... กก./ไร่๔,๘๐๐... บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒.๒ ทำสวน	สวนผักกึ้นฉ่าย.๘.....คร้าวเรือน๒๐.....ไร่	..๒,๕๐๐... กก./ไร่๕,๐๐๐... บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒.๓ ทำไร่	☒ ไร่อ้อย๑๔.....คร้าวเรือน๑๑๐.....ไร่	..๑๕,๐๐๐.. กก./ไร่	...๘,๕๐๐.... บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☒ ไร่ข้าวโพดหวาน๑๒.....คร้าวเรือน๕๔.....ไร่	..๒,๐๐๐... กก./ไร่๔,๐๐๐... บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☒ อื่น ๆ ข้าวโพดฝักอ่อน...๑๒.....คร้าวเรือน๕๐.....ไร่	..๒,๐๐๐... กก./ไร่๓๐๐..... บาท/ไร่ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๔ บ้านหนองเสือ

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑ ทำนา	☒ นอกเขตชลประทาน๕.....คร้าวเรือน๗๘.....ไร่ กก./ไร่๙๐๐.....บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒.๒ ทำสวน	สวนผักคะน้า๕..... คร้าวเรือน๕๖.....ไร่	...๓,๐๐๐.. กก./ไร่	...๘,๕๐๐...บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวนผักกาดขาวปลี๕.....คร้าวเรือน๕๖.....ไร่	...๔,๐๐๐.. กก./ไร่	...๘,๘๐๐...บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวนผักคื่นฉ่าย๕.....คร้าวเรือน๕๖.....ไร่	...๓,๕๐๐.. กก./ไร่	...๘,๕๐๐...บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒.๓ ทำไร่	☒ ไร่อ้อย๑๐.....คร้าวเรือน๒๑๐.....ไร่	..๑๕,๐๐๐.. กก./ไร่	...๘,๕๐๐...บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☒ ไร่ข้าวโพดหวาน๒๘.....คร้าวเรือนไร่	...๒,๕๐๐.. กก./ไร่	...๔,๒๐๐...บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☒ อื่น ๆ ข้าวโพดฝักอ่อน...๒๐..... คร้าวเรือน๑๗๒.....ไร่	...๒,๕๐๐.. กก./ไร่	...๓,๐๐๐...บาท/ไร่ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๕ บ้านหนองสะแก

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑ ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน๘๐.....คร้าวเรือน๑,๐๑๘.๕.....ไร่	...๙๐๐..... กก./ไร่๔,๖๒๐..บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒.๒ ทำสวน	สวนผักคื่นฉ่าย๒๔.....คร้าวเรือน๕๐.....ไร่	...๓,๐๐๐.. กก./ไร่	...๙,๐๐๐...บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวนผักชี๒๔.....คร้าวเรือน๕๐.....ไร่	...๓,๐๐๐.. กก./ไร่	...๘,๕๐๐...บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวนพริกขี้หนูใหญ่๒๐.....คร้าวเรือน๔๔.....ไร่	...๒,๐๐๐.. กก./ไร่	...๕,๔๐๐...บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวนหน่อไม้ฝรั่ง๖.....คร้าวเรือน๑๕.....ไร่	...๑,๐๐๐.. กก./ไร่	...๙,๕๐๐...บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวนดีปลี.....๔.....คร้าวเรือน๑๐.....ไร่	...๑,๐๐๐.. กก./ไร่	...๒,๘๐๐...บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒.๓ ทำไร่	☒ ไร่อ้อย๕๘.....คร้าวเรือน๑,๒๖๐.....ไร่	...๑๖,๐๐๐.. กก./ไร่๘,๕๐๐...บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☒ ไร่ข้าวโพดหวาน๕๒.....คร้าวเรือน๔๓๐.....ไร่	...๒,๕๐๐.. กก./ไร่๔,๒๐๐...บาท/ไร่ บาท/ไร่

☒	ไร่ปาล์มน้ำมัน๑.....คร้วเรือน๕๐๐.....ไร่๒๐๐..... กก./ไร่๒๐๐.....บาท/ไร่ บาท/ไร่
☒	อื่น ๆ ข้าวโพดฝักอ่อน๔๓.....คร้วเรือน๓๐๐.....ไร่๒,๕๐๐... กก./ไร่๓,๐๐๐...บาท/ไร่ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๖ บ้านหัวพงษ์

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑ ทำนา	☒ นอกเขตชลประทาน๒๖.....คร้วเรือน ...๒๙๗.๕.....ไร่๙๐๐... กก./ไร่๔,๓๕๐..บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒.๒ ทำสวน	สวน.....คร้วเรือนไร่ กก./ไร่บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒.๓ ทำไร่	☒ ไร่อ้อย๑๐.....คร้วเรือน๑๘๐.....ไร่	..๑๕,๐๐๐.. กก./ไร่๘,๕๐๐..บาท/ไร่ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๗ บ้านหนองแจ่ง

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑ ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน๓๓.....คร้วเรือน๔๓๔.๗๕.....ไร่๑,๐๐๐.. กก./ไร่๔,๔๐๐..บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒.๒ ทำสวน	สวนผักกาดขาวปลี๑๒.....คร้วเรือน๓๐.....ไร่๔,๐๐๐.. กก./ไร่๘,๕๐๐..บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวนผักกาดเขียวปลี๑๔.....คร้วเรือน๓๒.....ไร่๔,๐๐๐.. กก./ไร่๘,๐๐๐..บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวนผักคื่นฉ่าย๑๒.....คร้วเรือน๒๘.....ไร่๓,๐๐๐.. กก./ไร่	...๑๐,๐๐๐..บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวนผักชี๑๒.....คร้วเรือน๒๘.....ไร่๓,๐๐๐.. กก./ไร่๘,๘๐๐..บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒.๓ ทำไร่	☒ ไร่อ้อย๑๒.....คร้วเรือน๒๖๐.....ไร่	..๑๖,๐๐๐.. กก./ไร่๘,๕๐๐..บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☒ ไร่ข้าวโพดหวาน๔๐.....คร้วเรือน๒๙๕.....ไร่ กก./ไร่บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☒ อื่น ๆ ข้าวโพดฝักอ่อน...๔๐.....คร้วเรือน๑๗๐.....ไร่	..๒,๕๐๐... กก./ไร่๓,๐๘๐...บาท/ไร่ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๘ บ้านป่าดิบ

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก/ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑ ทำนา	☐ ในเขต ชลประทาน-.....คร้าวเรือนไร่กก./ ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทานคร้าวเรือนไร่กก./ ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒.๓ ทำไร่	☒ ไร่อ้อย๖๗.....คร้าวเรือน๑,๐๖๐.....ไร่	.๑๖,๐๐๐.. กก./ไร่๘,๕๐๐.. บาท/ไร่ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๙ หนองเสื่อนอก

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก/ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑ ทำนา	☐ ในเขต ชลประทานคร้าวเรือนไร่กก./ ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☒ นอกเขต ชลประทาน๖.....คร้าวเรือน๕๒.๒๕.....ไร่๑,๐๐๐.. กก./ไร่๔,๔๐๐.. บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒.๓ ทำไร่	☒ ไร่อ้อย๒๐.....คร้าวเรือน๔๔๐.....ไร่	.๑๕,๐๐๐.. กก./ไร่๘,๕๐๐.. บาท/ไร่ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๑๐ บ้านวังทอง

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก/ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑ ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน๔.....คร้าวเรือน๓๒.๕.....ไร่๙๐๐.... กก./ไร่๔,๒๐๐.... บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☐ นอกเขต ชลประทานคร้าวเรือนไร่กก./ ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๒.๓ ทำไร่	☒ ไร่อ้อย๓๔.....คร้าวเรือน๘๒๐.....ไร่	...๑๖,๐๐๐.. กก./ไร่๘,๕๐๐.. บาท/ไร่ บาท/ไร่

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

เทศบาลตำบลวังศาลา มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ๒ สายหลัก คือ

๑. แหล่งน้ำตามธรรมชาติ “แม่น้ำแม่กลอง” ซึ่งไหลจากเมืองกาญจนบุรีผ่านอำเภอดำม่วง และผ่านพื้นที่ตำบลวังศาลาไปสู่จังหวัดราชบุรี เป็นแม่น้ำที่มีน้ำตลอดปี จึงเป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่สมบูรณ์

๒. แหล่งน้ำจากชลประทาน ท่าสาร – บางปลา เป็น เป็นแหล่งน้ำจากกรมชลประทาน ที่ผ่านพื้นที่ตำบลวังศาลา

และเทศบาลได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างขึ้นใหม่ เพื่อให้เพียงพอกับการอุปโภคและบริโภค ของประชาชน ดังนี้

บ่อบาดาลสาธารณะ	๑๕	แห่ง
บ่อบาดาลเอกชน	๑๕	แห่ง
ลำคลอง	๑	แห่ง
บึงเอกชน	๓	แห่ง
อื่นๆ (ระบุ)	-	แห่ง

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

- ตำบลวังศาลาประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยมีศาสนสถานเพื่อใช้ประกอบพิธี ทางศาสนา คือ วัด จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ วัดวังศาลา, วัดหนองเสือ และวัดโพธิ์ศรีสุขาราม

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีวันสงกรานต์ ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีลอยกระทง ประมาณเดือน ตุลาคม พฤศจิกายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา ประมาณเดือน กรกฎาคม ตุลาคม

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตเทศบาลได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ ๙๐ % พูดภาษาไทย อีก ๑๐ % พูดภาษาอีสาน (ลาวโซ่ง) และ

ภาษามอญ

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ผลิตสิ่งของใช้ในครัวเรือนและเหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ การทำน้ำยาอเนกประสงค์ใช้ในครัวเรือน การสานตะกร้าจากเชือกพลาสติก และการทำดอกไม้จันทน์ เป็นต้น

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้เป็นการทำประปาจากน้ำบาดาลใต้ดิน และน้ำดิบ จากแม่น้ำแม่กลอง ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้

๙.๒ ป่าไม้ ในเขตเทศบาลไม่มีป่าไม้

๙.๓ ภูเขา ในเขตเทศบาลไม่มีภูเขา

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ของเทศบาลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่บางส่วนเป็นเขตอุตสาหกรรม จะมีเพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ น้ำในการเกษตรบางส่วนได้มาจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติอย่างแม่น้ำแม่กลอง และบางส่วนก็ได้จากระบบชลประทาน แหล่งน้ำใช้ในการเกษตรถือว่าเพียงพอสำหรับการเกษตร ปัญหาด้านขยะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน และชุมชนแออัดบางพื้นที่ ขยะจึงมีมาก การแก้ไขปัญหา เทศบาลได้จัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนและเป็นไปตามความต้องการของประชาชน เช่น โครงการจัดหาถังขยะรองรับขยะให้ครอบคลุมทั้งพื้นที่ และโครงการคัดแยกขยะภายในหมู่บ้าน ปัจจุบันได้ต่อยอดโดยจัดทำโครงการคัดแยกขยะภายในหมู่บ้านครอบคลุมทั้งตำบลต่อไป

แผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี
(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)
ของเทศบาลตำบลวังศาลา อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี

ส่วนที่ ๒ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ

พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐), แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓) และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓) ขึ้นมา เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙), (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐), (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) และ(พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๒) อันมีลักษณะเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแผนที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี โดยเทศบาลใช้แผนพัฒนาสามปีเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี การจ่ายขาดเงินสะสม เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ โครงการที่ขอให้หน่วยงานอื่นมาดำเนินงานให้ รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปี

ทั้งนี้ เทศบาลได้ดำเนินการตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณดังกล่าว ตามแผนพัฒนา ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

➤ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี ๒๕๕๗	
	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการดำเนินงาน
๑. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๒๙	๑๓
๒. ยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๒๓	๑๖
๓. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ	๒๔	๑๗
๔. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านจัดระเบียบสังคม การบริหาร และการมีส่วนร่วม	๓๖	๒๘
๕. ยุทธศาสตร์พัฒนาการอนุรักษ์ประเพณีทางศาสนา และวัฒนธรรมไทย	๔	๓
๖. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการท่องเที่ยว และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๓	-
รวมทั้งสิ้น	๑๑๙	๗๗
คิดเป็นร้อยละของยุทธศาสตร์การพัฒนา		๖๔.๗/๑

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี ๒๕๕๘	
	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการการ ดำเนินงาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๒๙	๑๙
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๒๒	๑๒
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ	๒๒	๑๓
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านจัดระเบียบสังคม การบริหาร และการมีส่วนร่วม	๓๗	๑๙
๕. ยุทธศาสตร์พัฒนาการอนุรักษ์ประเพณีทางศาสนา และวัฒนธรรมไทย	๔	๓
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๔	๑
รวมทั้งสิ้น	๑๑๘	๖๗
คิดเป็นร้อยละของยุทธศาสตร์การพัฒนา		๕๖.๗๘

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี ๒๕๕๙	
	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการการ ดำเนินงาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๓๔	๑๕
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๒๗	๑๗
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ	๒๑	๑๒
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านจัดระเบียบสังคม การบริหาร และการมีส่วนร่วม	๓๗	๑๖
๕. ยุทธศาสตร์พัฒนาการอนุรักษ์ประเพณีทางศาสนา และวัฒนธรรมไทย	๔	๓
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๑๐	๓
รวมทั้งสิ้น	๑๓๓	๖๖
คิดเป็นร้อยละของยุทธศาสตร์การพัฒนา		๔๙.๖๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี ๒๕๖๐	
	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการการ ดำเนินงาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๓๔	๑๕
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๒๗	๑๗
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ	๒๑	๑๒
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านจัดระเบียบสังคม การบริหาร และการมีส่วนร่วม	๓๗	๑๖
๕. ยุทธศาสตร์พัฒนาการอนุรักษ์ประเพณีทางศาสนา และวัฒนธรรมไทย	๔	๓
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๑๐	๓
รวมทั้งสิ้น	๑๓๓	๖๖
คิดเป็นร้อยละของยุทธศาสตร์การพัฒนา		๔๙.๖๒

ตารางเปรียบเทียบผลการดำเนินงานในแต่ละปีงบประมาณ

ผลการดำเนินงาน (ตารางเปรียบเทียบ ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ กับ ๒๕๕๘)						
การดำเนินงาน	แผนพัฒนาสามปี ๒๕๕๗	เทศบัญญัติ ๒๕๕๗	ดำเนินการได้จริง	แผนพัฒนาสามปี ๒๕๕๘	เทศบัญญัติ ๒๕๕๘	ดำเนินการได้จริง
จำนวนโครงการ	๑๑๙	๗๗	๖๐	๑๑๘	๖๗	๕๕
ร้อยละ	-	๖๔.๗๑	๕๒.๕๕	-	๕๖.๗๘	๔๖.๖๑

ผลการดำเนินงาน (ตารางเปรียบเทียบ ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ กับ ๒๕๕๙)						
การดำเนินงาน	แผนพัฒนาสามปี ๒๕๕๘	เทศบัญญัติ ๒๕๕๘	ดำเนินการได้จริง	แผนพัฒนาสามปี ๒๕๕๙	เทศบัญญัติ ๒๕๕๙	ดำเนินการได้จริง
จำนวนโครงการ	๑๑๘	๖๗	๕๕	๑๓๗	๑๐๒	๖๖
ร้อยละ	-	๕๖.๗๘	๔๖.๖๑	-	๗๔.๕๕	๕๘.๑๘

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบาลได้ดำเนินการตั้งงบประมาณ ตามแผนพัฒนาฯ ดังนี้

ผลการดำเนินงาน (ตารางเปรียบเทียบ ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ กับ ๒๕๖๐)						
การดำเนินงาน	แผนพัฒนาสามปี ๒๕๕๙	เทศบัญญัติ ๒๕๕๙	ดำเนินการได้จริง	แผนพัฒนาสามปี ๒๕๖๐	เทศบัญญัติ ๒๕๖๐	ดำเนินการได้จริง
จำนวนโครงการ	๑๓๗	๑๐๒	๖๖	๑๓๗	๗๗	ยังไม่ได้ดำเนินการ
ร้อยละ	-	๗๔.๕๕	๕๘.๑๘	-	๕๖.๒๐	

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเทศบาล ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้อง

ดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการ ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงาน ผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละ สองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

ซึ่งแผนพัฒนาของเทศบาลสามารถนำไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้ดังนี้

(๑) เชิงปริมาณ

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗**

ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)

โครงการที่บรรลุในแผน ๓ ปี (พ.ศ.๕๗-๕๙) จำนวน ๑๑๙ โครงการ
สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๗๗ โครงการ
คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๗๑

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙)

เทศบาลสามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ของแผนและสามารถดำเนินการได้ในอัตราที่เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับ
ปีงบประมาณที่ผ่านมา

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘**

ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)

โครงการที่บรรลุในแผน ๓ ปี (พ.ศ.๕๘-๖๐) จำนวน ๑๑๘ โครงการ
สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๖๗ โครงการ
คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๗๘

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐)

เทศบาลสามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ของแผน ซึ่งดำเนินการได้ในอัตราที่ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ
ที่ผ่านมา

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙**

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓)

โครงการที่บรรลุในแผน จำนวน ๑๓๓ โครงการ
สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๖๖ โครงการ
คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๖๒

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓)

เทศบาลสามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์น้อยกว่าร้อยละ
๕๐ ของแผน ซึ่งดำเนินการได้ในอัตราที่ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับ
ปีงบประมาณที่ผ่านมา

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐**

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๒)

โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๑๓๗ โครงการ

คาดว่าจะสามารถดำเนินการได้ จำนวน ๗๗ โครงการ

คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๒๐

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๒)

เทศบาลจะดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์มากกว่าร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปของแผนและสามารถดำเนินการได้ในอัตราที่เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณที่ผ่านมา

(๒) เชิงคุณภาพ

เทศบาลได้ดำเนินการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดต่อประชาชนโดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม ซึ่งเทศบาลได้ดำเนินการประเมินความพึงพอใจสรุปได้ดังนี้

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗**

การประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมของเทศบาลตำบลวังศาลาในการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมตามยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจในระดับพอใจคิดเป็นร้อยละ ๖๓.๑๓ เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาผลการประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจถึง ร้อยละ ๖๐.๐๐ ความพอใจของประชาชนมากกว่าปีที่ผ่านมาเล็กน้อยที่ ๓.๑๓ ซึ่งประเมินได้ว่าควรจะมีบริหารจัดการดำเนินงานให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจมากกว่านี้

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘**

การประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมของเทศบาลตำบลวังศาลาในการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมตามยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับพอใจคิดเป็นร้อยละ ๖๑.๑๒ เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาผลการประเมินความพึงพอใจภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใจถึง ร้อยละ ๖๓.๑๓ ความพอใจของประชาชนน้อยกว่าปีที่ผ่านมาเล็กน้อยที่ ๓.๑๓ แต่เพิ่มร้อยละของความพึงพอใจมากขึ้น จากเดิมของปีที่แล้วร้อยละ๒๕.๖๒ เป็นร้อยละ ๓๕.๖๓ ซึ่งประเมินแล้วแม้จะมีความพึงพอใจมากขึ้น แต่ก็ยังควรจะมีบริหารจัดการดำเนินงานให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจมากกว่านี้อีก

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙** กำลังอยู่ระหว่างประเมินความพึงพอใจ คาดว่า จะสามารถทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจมากก็ระดับพอใจ มากกว่าร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐** คาดว่าจะสามารถทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจมาก ร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่มีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาเพื่อให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานของเทศบาลนั้น ผลที่ได้รับมีดังนี้

๑. ประชาชนมีน้ำประปาใช้ทุกครัวเรือน
 ๒. ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน
 ๓. ประชาชนมีถนนใช้ในการสัญจรไปมาได้สะดวก
 ๔. ไม่มีการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่
 ๖. เด็กๆ ได้รับการศึกษาทุกคน
 ๗. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินช่วยเหลือเบี้ยยังชีพทุกคน
 ๑๐. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือในเรื่องที่อยู่อาศัยที่มั่นคงแข็งแรง
 ๑๑. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากสาธารณสุข
 ๑๓. ไม่มีการเกิดอาชญากรรมการในพื้นที่
 ๑๖. ชุมชนมีวิธีการจัดการที่ถูกต้อง
 ๑๗. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการสาธารณสุข
 ๑๘. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันภัย
 ๑๙. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ของเทศบาล
 ๒๐. ประชาชนได้รับบริการจากงานบริการต่างๆ ของเทศบาลด้วยความสะดวก
- สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ผลที่คาดว่าจะได้รับเพิ่มขึ้น มีดังนี้

๑. ประชาชนมีถนนที่มีคุณภาพดีขึ้นสำหรับการสัญจรไป
๒. ประชาชนได้รับการฝึกอบรมอาชีพเพื่อนำไปประกอบอาชีพเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน
๓. ชุมชนในเขตเทศบาลมีระบบระบายน้ำเพิ่มมากขึ้น
๔. ชุมชนมีการคัดแยกและกำจัดขยะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๒ ผลกระทบ

ในการดำเนินงานของเทศบาลปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ สามารถดำเนินการได้ตามที่ประชาชนต้องการเฉลี่ย ๓ ปี ซึ่งการดำเนินงานนั้นก็สามารถส่งผลกระทบต่อชุมชนในเขตเทศบาลดังนี้

๑. การก่อสร้างถนนเพิ่มขึ้นในเขตเทศบาล ทำให้การระบายน้ำได้ช้าเกิดน้ำท่วมขังในบางจุด ทำให้เทศบาลต้องเร่งเพิ่มโครงการก่อสร้างวางระบายน้ำเพิ่มขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๒. การพัฒนาเจริญขึ้นทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นไปด้วย ส่งผลให้เกิดเป็นชุมชนแออัด ก่อให้เกิดโรคระบาด เช่น ไข้เลือดออก โรคมือ เท้า ปาก เป็นต้น

๓. เนื่องจากจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น แต่หน่วยบริการด้านสาธารณสุขมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ

๔. การก่อสร้างทางระบายน้ำในชุมชนสามารถระบายน้ำได้ แต่ผลกระทบคือปลายทางที่เป็นพื้นที่การเกษตรได้รับความเสียหาย เพาะปลูกไม่ได้ เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรคต่างๆ

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

ปัญหา

- ๑) เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของระเบียบ กฎหมาย เท่าที่ควร
- ๒) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย
- ๓) ชุมชนในเขตเทศบาลมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก
- ๔) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก
- ๕) ประชาชนยังไม่เข้าใจถึงขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่จะสามารถ

ดำเนินการได้

อุปสรรค

- ๑) การขาดความรู้เรื่องของระเบียบ กฎหมาย อีกทั้ง เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง
- ๒) เทศบาลมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาของประชาชน
- ๓) เทศบาลสามารถดำเนินการได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่

➤ แนวทางการแก้ไข

(๑) การดำเนินงานของเทศบาล

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การดำเนินงานของเทศบาลควรจะเป็นไปตามแผนพัฒนาสามปี กล่าวคือควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีมาพิจารณาดำเนินการ
- ๓) ไม่ควรบรรจุโครงการ/กิจกรรม ที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ในแผนพัฒนาสามปี
- ๔) ควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๕) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล
- ๒) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเทศบาลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- ๓) เจ้าหน้าที่เทศบาลยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน
- ๔) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับเทศบาล
- ๕) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

ปัญหา

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลยังมีบางโครงการ/กิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา คือ ไม่มีในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ๒) เทศบาลไม่สามารถบรรจุโครงการ/กิจกรรมในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมและครอบคลุมทุกยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ๓) เทศบาลไม่สามารถดำเนินการได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมที่ตั้งไว้ในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

อุปสรรค

- ๑) เทศบาลตำบลวังศาลามีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในชุมชนได้ทั้งหมด
- ๒) เทศบาลตั้งงบประมาณในการดำเนินการตามภารกิจแต่ละด้านบางรายการยังไม่เพียงพอและบางรายการมากเกินไป ทำให้ต้องโอนเพิ่ม โอนลด และตั้งจ่ายรายการใหม่

➤ แนวทางการแก้ไข

(๑) การดำเนินงานของเทศบาล

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์พัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาสามปี
- ๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๔) เทศบาลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่
- ๕) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา ปัญหาน้ำท่วมซ้ำซาก และปัญหาवादภัยที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล
- ๒) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเทศบาลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- ๓) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับเทศบาล
- ๔) ควรปรับปรุงระบบท่อระบายน้ำเพื่อแก้ปัญหาหน้าท่วมซ้ำซาก

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ปัญหา

- ๑) เทศบาลตำบลวังศาลาได้รับการจัดสรรงบประมาณรายรับบางประเภทและเงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐบาลน้อยกว่าปีที่ผ่านมา ซึ่งไม่ได้รับตามที่ตั้งประมาณการรายรับไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทำให้ไม่สามารถดำเนินการโครงการได้ทั้งหมด
- ๒) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานยังมีไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ
- ๓) ชุมชนในเขตเทศบาลมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก

อุปสรรค

- ๑) อำนาจหน้าที่มีข้อจำกัดทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้
- ๒) สถานะทางการคลังไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน คืองบประมาณไม่เพียงพอกับการ

แก้ไขปัญหาของประชาชน

➤ แนวทางการแก้ไข

(๑) การดำเนินงานของเทศบาล

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาสามปี
- ๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๔) เทศบาลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรปรับปรุงระบบท่อระบายน้ำ แก้ไขปัญหาขยะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็น
- ๒) เทศบาลควรจัดประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ผ่านทางหอกระจายข่าวมากกว่านี้ และประชาสัมพันธ์ชาวบ่อยๆ
- ๓) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล

แผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี
(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)
ของเทศบาลตำบลวังศาลา อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี

ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

• การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

• ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยมีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

• สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลัง เพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น

• ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง พอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

• ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีความมั่นคง ของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

• ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

• เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็น จุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาท สำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทาง เศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

• ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

• การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับ อย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยกำหนดยุทธศาสตร์ชาติได้ ๖ ด้าน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

- เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้มีความจงรักภักดี และธำรงรักษาสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ กระจายอำนาจ และ สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- ป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เน้นเสริมสร้างกระบวนการสันติสุข และ แนวทางสันติวิธี ขจัดความขัดแย้ง ลดความรุนแรง ตามแนวทาง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”
- บริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล โดยพัฒนาความร่วมมือเป็นหุ้นส่วน ยุทธศาสตร์ความมั่นคงและการพัฒนาการก่อการร้าย พัฒนาพื้นที่ชายแดนและชายฝั่งทะเล เสริมสร้างความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรม เร่งรัดจัดทำหลักเขตแดน แก้ไขปัญหาพื้นที่ทับซ้อน และปัญหาการลักลอบเข้าเมืองทั้งระบบ
- พัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ รักษาคุณภาพของความสัมพันธ์ กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ลดผลกระทบจากภัยก่อการร้าย และเสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์
- พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ พัฒนาโครงสร้างกำลังและยุทธโศปกรณ์ที่เหมาะสม พัฒนาระบบงานข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ พร้อมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการรักษาสันติภาพในกรอบสหประชาชาติ
- พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงานและน้ำ
- ปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น กำหนดการบริหารจัดการ ที่ครบวงจรและยั่งยืน/พัฒนาปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการดำเนินงาน และให้ความสำคัญกับการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน

สมรรถนะทางเศรษฐกิจ

- รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น โดยดำเนินนโยบายการคลังและการเงินให้มีความสอดคล้องกัน รักษาวินัยการเงินการคลังและเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน และสร้างความเชื่อมั่นในต่างประเทศ พัฒนาระบบการเงินของประเทศให้มีประสิทธิภาพและสามารถให้บริการประชาชนทุกระดับ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ และโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน

- ส่งเสริมการค้าและการลงทุน ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศและยุทธศาสตร์ จังหวัดที่สะท้อนความต้องการและศักยภาพของพื้นที่ และให้อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

- พัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า โดยใช้ฐานเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนานวัตกรรมปรับปรุง ประสิทธิภาพการทำธุรกิจของผู้ประกอบการ ขจัดอุปสรรค และอำนวยความสะดวกทางด้านโครงสร้างและระบบ ด้านปัจจัยสนับสนุน และด้านบุคลากร

การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ

ภาคเกษตร

- เสริมสร้างฐานการผลิตการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร
- ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่ม

เกษตรกรในการพัฒนาอาชีพ

- พัฒนานิสัยการค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขัน ภาคอุตสาหกรรม
- พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ

ภาคบริการ

- สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว
- ผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ
- ส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ
- พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย ในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการรูปแบบใหม่

ให้มีจุดเด่น เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด และก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ตลอดจน ส่งเสริมสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น ให้เป็นแหล่งรวบรวมและศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านในการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย เพื่อสนองตอบผู้บริโภคทุกระดับ และรณรงค์ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการเห็นความสำคัญในการสร้างเครื่องหมายการค้าของตนเอง

พัฒนาผู้ประกอบการ/ เศรษฐกิจชุมชน

- พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย ในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการรูปแบบใหม่ให้มี จุดเด่น เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด และก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ตลอดจน ส่งเสริมสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น ให้เป็นแหล่งรวบรวมและศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านในการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย เพื่อสนองตอบผู้บริโภคทุกระดับ และรณรงค์ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการเห็นความสำคัญในการสร้างเครื่องหมายการค้าของตนเอง และสร้างภาพลักษณ์สินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลกสนับสนุนผู้ประกอบการเดิมให้สามารถปรับตัว และเตรียมความพร้อมสำหรับรูปแบบการค้าเงินธุรกิจใหม่ๆ และมาตรการทางการค้าในรูปแบบต่างๆ

- พัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงาน เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- พัฒนาวិสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ให้มีการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ที่เข้มแข็ง เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อน เศรษฐกิจไทยด้วยการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ และเสริมสร้างขีด

ความสามารถในการ แข่งขันส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตบริการและ อุตสาหกรรมดิจิทัล

- ยกย่องศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล
- พัฒนาวិสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และกลุ่มประชาชน/ เกษตรกรในชุมชน ให้เป็นฐานรากสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

การพัฒนาพื้นที่ เศรษฐกิจพิเศษ และเมือง

- เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาเป็นฐานการผลิตใหม่ กระจายกิจกรรมเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค สร้างความ มั่นคงในพื้นที่ชายแดน เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านการผลิตร่วมและช่องทางการตลาดร่วมกัน
- พื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาเป็นฐานการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีสูง มีบริการทันสมัย ใช้ทรัพยากร อย่างประหยัด เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน
- พื้นที่เมืองศูนย์กลางความเจริญ พัฒนาเป็นเมืองที่มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และน่าอยู่ ใช้พลังงานและทรัพยากรอย่าง ประหยัด จัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างเหมาะสม รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีอนาคต มีระบบรางเชื่อมโยงเมือง ศูนย์กลางความเจริญทั่วประเทศ บริหารจัดการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถสูง

การลงทุนพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน

- ด้านการขนส่ง ปรับเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งสินค้าทางถนนสู่การขนส่งที่ต้นทุนต่ำ รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการเดินทางและขนส่งไปสู่เมืองศูนย์กลางของภูมิภาคทั่วประเทศ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาอุตสาหกรรมระบบราง และอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงอากาศยานและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน เพื่อสร้างฐานอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ
- ด้านความมั่นคงทางพลังงาน พัฒนาให้มีความมั่นคงในราคาที่เหมาะสม โดยกระจายประเภทของเชื้อเพลิง ส่งเสริมพลังงานทดแทนตาม ศักยภาพรายพื้นที่ อาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านพลังงาน พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน และนำไปสู่การสร้าง อุตสาหกรรมที่จะเป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของประเทศ รวมทั้งเชื่อมโยงแหล่งพลังงานกับประเทศในอาเซียน
- ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ICT ที่เป็นอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ทันสมัยและ กระจายทั่วถึง พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญระดับมาตรฐานสากล เพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรม ICT และ ใช้ ICT ในการสร้างนวัตกรรมบริการภาครัฐแบบบูรณาการ ประยุกต์ ICT เพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิต การศึกษา และ พาณิชยกรรมอิเล็กทรอนิกส์
- ด้านการวิจัยและพัฒนา เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ โดยมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๒๐:๘๐ สนับสนุนวิจัยที่มุ่งเป้า ตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ เพิ่มจำนวนบุคลากรด้านวิจัยและพัฒนาเป็น ๗๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน
- สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ ทั้งในระดับทวิภาคี และพหุภาคี เพื่อส่งเสริมความมั่นคง เพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าและลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืนร่วมกัน

- ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย
 - ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนและการดำเนินธุรกิจของนักลงทุนและผู้ประกอบการไทยในต่างประเทศ
 - ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติ ในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ด้านอาหาร ด้านสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการป้องกันภัยในทุกรูปแบบ
- การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและ เศรษฐกิจโลก**
- ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและถ่วงดุลระหว่างกลุ่มอำนาจต่างๆ และแก้ไข ปัญหาความแตกต่างทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาค โดยการดำรงความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศและองค์กร ระหว่างประเทศทั้งในและนอกภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง บนหลักของการรักษาคุณภาพของการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่ม มหาอำนาจต่าง ๆ
 - เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศ ในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและ ภูมิภาค รวมทั้งประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคอื่น ๆ และให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านการเงินและทางเทคนิคกับ ประเทศกำลังพัฒนาในการพัฒนาด้านความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจสังคมและการพัฒนาทุนมนุษย์
 - สนับสนุนการเปิดเสรีทางการค้า ทั้งในระดับทวิภาคี ภูมิภาค และพหุภาคี และส่งเสริมการค้ากับกลุ่มประเทศ กำลังพัฒนาในภูมิภาคเดียวกัน (Intra-Regional Trade) มากขึ้น เร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงที่มีผลบังคับ ใช้แล้ว ตลอดจนใช้โอกาสจากการเปิดเสรีการค้าและการลงทุน รวมทั้งวางแนวทางป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
 - สร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ และให้ความรู้ความเข้าใจด้านการต่างประเทศและผลประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาประเทศต่อภาคส่วนต่าง ๆ และสาธารณชนไทย รวมทั้งดำเนินการเชิงรุกในการสร้างความเข้าใจ ความเชื่อมั่น และภาพลักษณ์ที่ดีและศักยภาพทางเศรษฐกิจ และด้านอื่น ๆ ของประเทศไทย

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

- การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต ได้แก่ (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ แรกเกิด /ปฐมวัย (๒) วัยเรียน (๓) วัยรุ่น/นักศึกษา (๔) วัยแรงงาน และ (๕) วัยผู้สูงอายุ
- การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้ มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดยการปฏิรูปโครงสร้างและระบบ บริหารจัดการการศึกษาในทุกๆระดับ การเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง และการยกระดับสถาบันการศึกษาใน สาขาที่มีความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัด การศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูผู้สอน พัฒนา ระบบการประเมินและการรับรองคุณภาพ รวมทั้งให้มีการปฏิรูประบบการเรียนรู้

- การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี โดยมุ่งเน้นการป้องกันและควบคุมปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การพัฒนาสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อสุขภาพ การส่งเสริมรูปแบบการดำเนินชีวิตที่สนับสนุนการมีสุขภาพกายและจิตที่ดี สร้างและเผยแพร่ความรู้ ด้านสุขภาพเพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ พัฒนารูปแบบการกีฬาเพื่อสุขภาพที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย

- การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย เสริมสร้างศักยภาพและบทบาทหน้าที่ของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะ วางรากฐานการพัฒนาจิตใจให้เข้มแข็ง มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต จิตสำนึกสาธารณะ ควบคู่ไปกับ การสร้างค่านิยมหลักของไทยให้สมาชิกในครอบครัว สร้างความอบอุ่นและมั่นคงให้สมาชิกในครอบครัว

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้าง โอกาสความเสมอภาคและ เท่าเทียมกันทางสังคม

- การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยสร้างความมั่นคงทางด้านรายได้และ การออม กระจายทรัพยากรให้ทั่วถึงเป็นธรรมทั้งในด้านบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ฐานทรัพยากรต่างๆ โดยเฉพาะ ในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มด้อยโอกาส ความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

- การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ ๓ กองทุน เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ และลดความเหลื่อมล้ำในระบบหลักประกันสุขภาพ การส่งเสริมการอภิบาล ระบบสุขภาพในลักษณะเครือข่าย รวมทั้งการพัฒนารูปแบบการกีฬาเพื่อสุขภาพ

- การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย โดยเตรียมการด้านโครงสร้างพื้นฐานและ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส

- การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน โดยการฟื้นฟู บทบาทสถาบันศาสนา การธำรงรักษาวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีเพื่อเป็นฐานรากที่เข้มแข็งในสังคม ตลอดจนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อให้ชุมชนสามารถจัดการตนเองได้อย่างยั่งยืน

- พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา ส่งเสริมจรรยาบรรณของสื่อมวลชน มีการปรับปรุง ระบบตรวจสอบสื่อ มีการกำหนดบทลงโทษ และพัฒนาภาคประชาชนให้มีความรู้เท่าทันสื่อ โดยเฉพาะสื่อออนไลน์

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

จัดระบบอนุรักษ์ พืชพันธุ์และป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

- ปกป้องรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ ดำเนินการปราบปรามและป้องกันการบุกรุกทำลายป่า อย่างเข้มงวด

- ส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจ บริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าไม้บนพื้นฐานให้ คนและชุมชนสามารถอยู่กับป่าได้ และส่งเสริมแนวทางประเมินมูลค่าการให้บริการของระบบ นิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์

- วางระบบป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

- เสริมสร้างความเข้มแข็งและความร่วมมือในภูมิภาคอาเซียนด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

- เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ ให้มีแหล่งกักเก็บน้ำต้นทุนและ แหล่งชะลอน้ำที่เพียงพอ เพิ่มขีดความสามารถในการเก็บกักน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการ ระบายน้ำ และการผันน้ำ และการพัฒนาคลังข้อมูล ระบบพยากรณ์ และการเตือนภัย และ แผนงานเผชิญเหตุเฉพาะพื้นที่ ตลอดจนการปรับปรุงองค์กรและกฎหมาย รวมทั้งการสร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำ

พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม

- ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ส่งเสริมการผลิตพลังงานสะอาด
- กำหนดกฎระเบียบ และสร้างกลไกให้ทุกภาคส่วนใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาและการประหยัดพลังงานอย่าง ถูกต้อง

และต่อเนื่อง

พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่นให้เป็นเมืองอุตสาหกรรมนิเวศต้นแบบ และบรรจุให้เป็นแผนพัฒนาของจังหวัดและพื้นที่

- สนับสนุนและผลักดันให้โรงงานปฏิบัติสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และปรับกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนา

- เพิ่มศักยภาพเมืองด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม โดยเฉพาะในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการของเสีย

- เพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อเป็นแหล่งดูดซับมลพิษและเก็บกักคาร์บอน

- พัฒนาพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน ในการพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

และยั่งยืน

การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ

- ลดการก่อก๊าซเรือนกระจก
- เพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ส่งเสริมการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ป้องกัน ฝ่าระวังและเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ ส่งเสริมการทำแผนบริหารความต่อเนื่อง ของธุรกิจ

ใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และ นโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

- จัดให้มีภาษีและค่าธรรมเนียมสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และ ค่าธรรมเนียมการจัดการมลพิษ การวางเงินประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายต่อ สิ่งแวดล้อม

- ปรับปรุงโครงสร้างภาษีเพื่อส่งเสริมการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทางเลือกและ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

- ส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปรับปรุงระบบ โครงสร้าง องค์กร กลไก กระบวนการยุติธรรม และกฎหมายในการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ เน้นหลักการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นและ การมีส่วนร่วมของประชาชน

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

การปรับปรุงการบริหาร จัดการรายได้และรายจ่าย ของภาครัฐ

- ปฏิรูประบบภาษีทั้งระบบ เพื่อเพิ่มรายได้ของภาครัฐและเป็นเครื่องมือในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและลดความเหลื่อมล้ำ
- ปฏิรูประบบการใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล จัดให้มีกฎหมายที่เป็นกรอบในการบริหารการเงินการคลังภาครัฐ มีการจัดทำงบประมาณระยะปานกลางและระยะยาว เพื่อ สนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาประเทศ
- มุ่งเน้นการจัดทำงบประมาณโดยยึดพื้นที่และประเด็นวาระการพัฒนาเป็นตัวตั้ง และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำงบประมาณได้มากขึ้น

ปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และ โครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ

- ทบทวนบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีความเหมาะสม ถ่ายโอนงานให้ภาคส่วนอื่น เพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพในการปฏิบัติราชการและสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ
- พัฒนาให้หน่วยงานภาครัฐเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ตอบสนองความต้องการของประชาชนตามหลักการบริการกิจการ บ้านเมืองที่ดีเพื่อสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน

การวางระบบบริหารงาน ราชการแบบบูรณาการ

- พัฒนารูปแบบและวิธีการทำงานของภาครัฐในระดับต่างๆ ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยเน้นการยึดพื้นที่เป็นหลัก และปรับปรุงการจัดสรรงบประมาณให้เป็นแบบ ยึดพื้นที่เป็นตัวตั้ง รวมทั้งวางเงื่อนไขการจัดสรรงบประมาณให้กระทรวง/กรม ต้องสนับสนุนการ ขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดในสัดส่วนวงเงินงบประมาณที่เหมาะสม

การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากร ภาครัฐ

- วางแผนกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์ให้มีความเหมาะสม ไม่เป็นภาระต่องบประมาณประเทศ
- สรรหา และจูงใจให้คนรุ่นใหม่ที่มีขีดสมรรถนะสูงเข้ามาสู่ระบบราชการไทย สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่าง ภาครัฐและภาคเอกชน
- เสริมสร้างระบบคุณธรรมและวางมาตรการที่เหมาะสมในการแต่งตั้ง โยกย้ายบุคลากรภาครัฐ โดยคำนึงถึงความดีงาม ความมีคุณธรรมและจริยธรรมเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาด้วย

การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคีองค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชนและประชาชน และเครือข่ายต่างๆ สอดส่องเฝ้าระวัง ตรวจสอบ หรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการคุ้มครองพยานและผู้ที่เกี่ยวข้อง
- พัฒนาระบบตรวจสอบสาธารณะและผู้ตรวจสอบอิสระจากภายนอก ที่ผ่านการฝึกอบรมเข้ามาดำเนินการตรวจสอบการ จัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ

การพัฒนาระบบการ ให้บริการประชาชนของ หน่วยงานภาครัฐ

- พัฒนางานบริการของภาครัฐสู่ความเป็นเลิศ เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้รับบริการ
- พัฒนาศูนย์กลางการให้บริการด้วยระบบ e-service และการจัดทำ web-portal จัดทำฐานข้อมูลงานบริการที่มี ประสิทธิภาพ ให้ประชาชนเข้าถึงการให้บริการของรัฐได้โดยสะดวก
- ยกระดับประสิทธิภาพการให้บริการ การให้บริการ online ผ่านทางเว็บไซต์ และโทรศัพท์มือถือ

การปรับปรุงแก้ไข กฎหมาย และระเบียบ ข้อบังคับที่ ล้าสมัย

- การปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้เอื้ออำนวยต่อการบริหารราชการแผ่นดิน การประกอบธุรกิจ ข้อตกลง ระหว่างประเทศและการแข่งขันระหว่างประเทศ
- เพิ่มศักยภาพหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือภาคเอกชนและประชาชนได้

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

วิสัยทัศน์ : “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เทศบาลตำบลวังศาลา จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของเทศบาล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

การพัฒนาในช่วง ๕ ปีภายใต้แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงนับเป็น ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติ โดยที่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศไทยให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยได้กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในระยะ ๒๐ ปีพร้อมทั้งประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางหลักที่จะขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายระยะยาวของประเทศที่ได้กำหนดไว้ โดยมีแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ เป็นเครื่องมือหรือกลไกที่ถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติในลำดับแรกและนับว่าเป็นกลไกหรือเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการนำยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายในระยะยาวได้ในที่สุด โดยมีกลไกเสริมอื่นๆ ในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย ทั้งนี้ แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดเป้าหมายที่จะต้องบรรลุใน ๕ ปีแรกอย่างชัดเจนทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ สำหรับการพัฒนา โดยที่การกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุในระยะ ๕ ปีได้พิจารณาและวิเคราะห์ถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินการต่อไปอีกใน ๓ แผน จวบจนถึงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๕ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๗๕-๒๕๗๙ ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของยุทธศาสตร์ชาติการพัฒนาก็จะบรรลุเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาในแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ทั้งในระดับภาพรวมและรายสาขาของการพัฒนาจึงเป็นรายละเอียดและองค์ประกอบของเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีในทุกด้าน โดยที่แผนพัฒนา ฉบับต่อไปก็จะกำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนามารับช่วงเมื่อผ่าน ๕ ปีแรกของช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ผ่านไป

๑.๑ หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปีที่จะ สามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีโดยมีหลักการสำคัญของแผนฯ ดังนี้

๑. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เพื่อให้เกิดบูรณาการ การพัฒนาในทุกมิติอย่างสมดุลผสมผสาน มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการ บริหารจัดการ ความเสี่ยงที่ดีซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาคนมีความเป็น คนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพที่มีที่ยืนและเปิดโอกาสให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดีมี สุขภาพและอยู่ ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มี คุณภาพ และมี เสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่ไม่ทำลาย สิ่งแวดล้อม ความ หลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณีและวัฒนธรรม

๒. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาการ ให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อ สังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาการทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ อย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๓. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการ พัฒนาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยที่ วิสัยทัศน์ดังกล่าว ต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณาการแห่ง เขตอำนาจรัฐ การ ดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและ ประชาชนจากภัย คุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและ การมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็น ธรรมและความอยู่ดีมีสุขของ ประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทาง พลังงาน อาหารและน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะ แวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคม อาเซียนและประชาคมโลกอย่าง มีเกียรติและศักดิ์ศรีประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูล ประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ ด้อยกว่า

๔. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็น กรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา ควบคู่กับกรอบ เป้าหมาย ที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งเป็นยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจากมิติ ต่างๆ ทั้ง ประเด็นและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะฐานการผลิตและบริการสำคัญของประเทศ ลักษณะของ คนไทย และสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายในสังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจและ สังคมไทยมี การพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความ เหลือมล้น น้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มี สุขภาพ ร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อ ส่วนรวม มี ความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวที ๔ นานาชาติ ระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมนำดิจิทัล สามารถแข่งขันในการผลิตได้และ ค่าขายเป็น มี ความเป็นสังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่นเป็นที่ ต้องการใน ตลาดโลก เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้านสุขภาพ และท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐาน

อุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรม ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอดฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ”

๕. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” จากการพัฒนาที่เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับและส่งเสริมต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้าน อย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลัง ขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน โดยมีการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับ ความสำคัญสูง และการกำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้ อย่างแท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านๆ มา ในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของยุทธศาสตร์ ชาติและการเป็นรอบกำกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมาที่จะต้องถูกส่งต่อและกำกับให้สามารถ ดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างมีผลสัมฤทธิ์ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณ การติดตามและประเมินผลการใช้ จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินและการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนาระบบราชการที่ สอดคล้องเป็นสาระเดียวกันหรือเสริมหนุนซึ่งกันและกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดประเด็นบูรณาการเพื่อการพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รวบรวมและกำหนด แผนงาน/โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติและกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและ บริการและจังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญ นอกจากนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมุ่งเสริมสร้างกลไกการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบันมากขึ้น ทั้งกลไกที่เป็นกฎหมายและกฎ ระเบียบต่างๆ และกลไกการทำงานในรูปแบบของคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในทุก ระดับให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ ลดความซ้ำซ้อน ทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่ ให้ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในขณะเดียวกันก็เพิ่มบทบาทของกลไกภาคองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วน โดยมียุทธศาสตร์ ๑๐ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๙.๘ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในขณะที่จำนวน ประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นมา ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาวะที่ ผลผลิตภาพแรงงานไทยก็ยังต่ำ เนื่องจากปัญหาคุณภาพแรงงาน ความล่าช้าในการพัฒนาเทคโนโลยี และปัญหาการบริหารจัดการจึงเป็นข้อจำกัดในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการสร้างรายได้และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาคุณภาพคนพบว่ายังมีปัญหาในแต่ละช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย ผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ขณะที่ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น ครอบครัวมีรูปแบบที่หลากหลายและเปราะบางสูงส่งผลต่อการบ่มเพาะให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพ ประกอบกับการ เลื่อนไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยผ่านสังคมยุคดิจิทัล ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ส่งผลต่อวิถีคุณค่านิยม ทศนคติ

และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนา คนให้มีความ สมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้ และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็น คนดี มีสุขภาพะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้และ ความสามารถ ปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็ว บนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่ เข้มแข็งทั้งสถาบัน ครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนา ทุมนมนุษย์ให้มี คุณภาพสูง อีกทั้ง ยังเป็นทุนทางสังคมที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายการพัฒนา

๑ คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเพิ่มขึ้น

๒ คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น

๓ คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง

อย่างต่อเนื่อง

๔ คนไทยมีสุขภาพะที่ดีขึ้น

๕ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา ชุมชน สื่อมวลชน และภาคเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

เป้าหมายที่ ๑ ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคม ที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจน

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชน พึ่งพาตนเอง และได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ โดยมีรายได้ต่อหัวเป็น ๘,๒๐๐ ดอลลาร์ สหรัฐ. ในปี ๒๕๖๔ ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และสัดส่วนรายได้สุทธิของรัฐบาลต่อมูลค่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเป็นร้อยละ ๑๙.๐

เป้าหมายที่ ๒ การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐและเอกชนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ และ ๗.๕ ต่อปี ตามลำดับ

เป้าหมายที่ ๓ มูลค่าและปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐

เป้าหมายที่ ๔ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตโดยรวมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปีและผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงานเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๕ กรอบอัตราเงินเฟ้อระยะปานกลางอยู่ที่ร้อยละ ๒.๕ ± ๑.๕ หนี้สาธารณะวง กว้าง ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไม่เกินร้อยละ ๕๕ ของ GDP และดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลไม่เกินร้อยละ ๒ ต่อ GDP

เป้าหมายที่ ๖ การลงทุนจากความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน (Public Private Partnership: PPP) ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเฉลี่ยปีละ ๔๗,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๗ ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น
เป้าหมายที่ ๘ อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศโดย IMD
เลื่อนขึ้นไป อยู่ในกลุ่ม ๑ ใน ๒๕ ของประเทศแรกที่ได้รับการจัดอันดับทั้งหมด

การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

เป้าหมายที่ ๑ ภาวะเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ (นอกเหนือจากบริการภาครัฐ) ขยายตัว
เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓, ๔.๕ และ ๖ ต่อปี ตามลำดับ

เป้าหมายที่ ๒ เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐ บาทต่อ
ครัวเรือน ในปี ๒๕๖๔ และพื้นที่การทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๔

เป้าหมายที่ ๓ มีพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ จำนวน ๑๕ พื้นที่

เป้าหมายที่ ๔ ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า ๓ ล้านล้านบาทและอันดับ
ความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (The Travel & Tourism Competitiveness Index : TTCI)
ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๓๐

เป้าหมายที่ ๕ สัดส่วน GDP SMEs ต่อ GDP ทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕ เมื่อ
สิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๖ เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านการเงิน ประกอบด้วย

(๑) ปรับเพิ่มอันดับ ชีตความสามารถในการแข่งขันในภาวะการเงิน

(๒) เพิ่มคะแนนทักษะทางการเงินของชาวไทยเท่ากับคะแนนเฉลี่ยของโลก

(๓) ลดสัดส่วนการกู้เงินนอกระบบให้เหลือไม่เกินร้อยละ ๒ และ

(๔) เพิ่มปริมาณการใช้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็น ๒๐๐ ครั้ง/ปี/คน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การรักษา และฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของ
พื้นที่ประเทศ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๕ พื้นที่ป่าชายเลน
เพิ่มจาก ๑.๕๓ ล้านไร่ เป็น ๑.๕๘ ล้านไร่ มีการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ และลดการสูญเสีย ความ
หลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๒ สร้างความมั่นคง และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ
บริหารจัดการน้ำในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างความต้องการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน
เพิ่มพื้นที่ชลประทานปีละ ๓๕๐,๐๐๐ ไร่ ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำทั้งภาคการผลิต และการ
บริโภค ป้องกันและลดความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

เป้าหมายที่ ๓ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และลดมลพิษ ชยะมูลฝอยชุมชนได้รับการ
จัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการกำจัดไม่น้อย
กว่าร้อยละ ๓๐ ภาคอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายทั้งหมดเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง พื้นที่แหล่งน้ำผิวดินให้
มีคุณภาพในเกณฑ์ดี และแก้ไขปัญหาวิกฤติหมอกควัน

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่งลดลงภายในปี ๒๕๖๓ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ของการปล่อยในกรณีปกติ มีกลไกจัดการเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในด้านต่างๆหรือในพื้นที่หรือสาขาที่มีความเสี่ยงจะได้รับผลกระทบสูง

เป้าหมายที่ ๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ สู้ความมั่งคั่งและยั่งยืน

มีเป้าหมายภาพรวมคือผลประโยชน์ของชาติว่าด้วยความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ

เป้าหมายที่ ๒ สังคมมีความสมานฉันท์ ผู้เห็นต่างทางความคิดของคนในชาติสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๔ ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มิตรประเทศ และนานาชาติในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคุมไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ

เป้าหมายที่ ๕ ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทางทหาร มีอันดับความเสี่ยงจากการก่อการร้ายต่ำกว่าอันดับที่ ๒๐ ของโลก และมีอันดับความเสี่ยงจากการโจมตีด้านไซเบอร์ในต่ำกว่าอันดับที่ ๑๐ ของโลก

เป้าหมายที่ ๖ จัดทำแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงที่สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

เป้าหมายที่ ๑ ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ ให้อยู่ในอันดับสองของอาเซียนเมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มคะแนนดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันให้อยู่สูงกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ ลดจำนวนคดีที่มีการพิจารณาตัดสินลงโทษผิดพลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

เป้าหมายที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในภาพรวม มีเป้าหมายลดความเข้มการใช้พลังงาน (Energy Intensity: EI) อยู่ที่ ๑๒.๘๓ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท ในปี ๒๕๖๔ รวมทั้งมีเป้าหมายในการลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยเป็นร้อยละ ๑๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมใน

ประเทศในปี ๒๕๖๔ โดยในส่วนของต้นทุนค่าขนส่งสินค้าจะลดให้ต่ำกว่าร้อยละ ๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่ง มีเป้าหมาย เพิ่มปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางจากร้อยละ ๒ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔ และปริมาณการขนส่งสินค้าทางน้ำเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๕ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๙ มีปริมาณผู้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองเพิ่มขึ้น โดยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๕ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ และท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาคมีขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐๐ และ ๔๒ ล้านคนต่อปี ตามลำดับ

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และประสิทธิภาพในการอำนวยความสะดวกทางการค้าอยู่ในอันดับดีขึ้นภายในปี ๒๕๖๔ และบุคลากรด้านโลจิสติกส์ ได้รับการพัฒนาให้มีผลผลิตสูงขึ้น รวมทั้งมีปริมาณการขนส่งสินค้าผ่านเข้า-ออก ณ ด่านการค้าชายแดนสำคัญที่เชื่อมต่อกับโครงข่ายทางเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๔ การพัฒนาด้านพลังงาน มีเป้าหมายเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเป็นร้อยละ ๑๗.๓๔ ในปี ๒๕๖๔ และลดการพึ่งพาทักษะธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้าให้ เหลือร้อยละ ๔๗ ในปี ๒๕๖๔

เป้าหมายที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล มีเป้าหมายที่จะขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ให้ได้ร้อยละ ๘๕ ของหมู่บ้านทั่วประเทศ และมีผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลรายใหม่เพิ่มขึ้นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ราย รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐมีระบบความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ในการรับมือภัยคุกคามทางออนไลน์อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดเมื่อสิ้นสุดแผนฯ

เป้าหมายที่ ๖ การพัฒนาด้านสาธารณสุข (น้ำประปา) มีเป้าหมายขยายกำลังการผลิตน้ำประปาและกระจายโครงข่ายการให้บริการน้ำประปาครอบคลุมพื้นที่บริการในเขตนครหลวง ร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี ๒๕๖๑ ในเขตภูมิภาค/เทศบาล ให้ครอบคลุมร้อยละ ๘๐ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ และจัดหาน้ำสะอาดหรือก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้านเมื่อสิ้นสุดแผนฯ ลดอัตราน้ำสูญเสียระบบส่งและจำหน่ายน้ำในเขตนครหลวงให้มีความสูญเสียน้อยกว่าร้อยละ ๒๐ และเขตภูมิภาค/เทศบาลให้มีความสูญเสียน้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ภายในปี ๒๕๖๔ รวมทั้งมีการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลกิจการประปาที่เป็นเอกภาพ และมีกฎหมายรองรับการดำเนินงานอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมให้แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๖๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑ เพิ่มอันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยี จัดโดย IMD (International Institute of Management Development) ให้อยู่ในลำดับ ๑ ใน ๓๐

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาสู่ร้อยละ ๑.๕ ของ GDP และมี สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐเป็น ๗๐:๓๐ โดยมีสัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาใน อุตสาหกรรมยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศ : งานวิจัยพื้นฐานเพื่อสร้าง/สะสมองค์ความรู้: ระบบโครงสร้าง พื้นฐาน บุคลากร และระบบมาตรฐาน เป็น ๕๕ : ๒๕ : ๒๐

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น ๒๕ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มโอกาสการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและเทคโนโลยีพร้อมใช้ของ
เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เป้าหมายที่ ๕ เพิ่มจำนวนนวัตกรรมทางสังคมและนวัตกรรมสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการที่
ผลิตได้เองภายในประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

เป้าหมายที่ ๑ ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม

เป้าหมายที่ ๓ พื้นที่ดินเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อ
สิ่งแวดล้อม

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนร้อยละ ๒๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑ เครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็ม
ศักยภาพ

๒ ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

๓ ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาค อนุภูมิภาค
อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาค
อาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้

๔ ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในทุกระดับ

๑.๓ แผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี

วิสัยทัศน์ : “เมืองแห่งความสุข การท่องเที่ยวและการเกษตรปลอดภัย ระบบเศรษฐกิจมั่นคง”

กลยุทธ์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างสังคมเป็นสุข และสังคมแห่งการเรียนรู้

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตทุกกลุ่มเป้าหมาย
๒. พัฒนากลไกและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการปฏิรูปการจัดการศึกษาตลอดชีวิต
๓. พัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการสื่อสารภาษาไทย ภาษาอังกฤษ
และภาษาเมียนมา ในจังหวัดกาญจนบุรี
๔. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านสาธารณสุขที่เหมาะสมกับพื้นที่
๕. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพสถานพยาบาล
๖. พัฒนากลไกและส่งเสริมกระบวนการสมัชชาสุขภาพจังหวัดกาญจนบุรี
๗. ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนและท้องถิ่นร่วมกันจัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชนทุกตำบล
๘. พัฒนาศักยภาพกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลเพื่อจัดสวัสดิการให้ประชาชนได้อย่างทั่วถึง
๙. วิจัยและพัฒนาชุมชนพอเพียงจังหวัดกาญจนบุรี
๑๐. พัฒนาทุนทางสังคมชุมชนเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมความเป็นเมืองมั่นคงปลอดภัย

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การบูรณาการและผนึกกำลังร่วมกันทุกภาคส่วนในการสร้างความมั่นคงปลอดภัย
๒. สนับสนุนการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการเฝ้าระวังและแจ้งข้อมูลข่าวสารแก่ทางราชการ
๓. เสริมสร้างศักยภาพคนชุมชนในการสร้างความมั่นคง
๔. สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านความมั่นคงปลอดภัย ที่ทุกหน่วยงานสามารถเข้าถึงได้
๕. ส่งเสริม และพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง ปลอดภัย
๖. พัฒนาประสิทธิภาพของหน่วยงานด้านความมั่นคงให้มีความพร้อมและมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
๗. ศึกษาวิจัยด้านความมั่นคงปลอดภัยเพื่อนำข้อมูลมาใช้ให้เท่าทันกับสถานการณ์อยู่เสมอ
๘. พัฒนาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมเมือง/ชุมชนให้น่าอยู่ และเหมาะสมกับทุกกลุ่มเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์ และการท่องเที่ยวปลอดภัย

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานด้านการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล
๒. จัดศูนย์แสดงข้อมูลการท่องเที่ยวจังหวัดกาญจนบุรี
๓. พัฒนามาตรฐานการบริการด้านการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศ
๕. พัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่
๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวก และเส้นทางท่องเที่ยวปลอดภัย
๗. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน
๘. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๙. อาคาร สิ่งปลูกสร้าง เครื่องเล่นและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยวได้รับการ

การตรวจสอบ และรับรองมาตรฐานความปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาระบบเกษตรกรรมอย่างครบวงจร

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาระบบข้อมูล แผนพัฒนาระบบเกษตร และการดำเนินงานขับเคลื่อนอย่างสอดคล้องกับบริบทพื้นที่
๒. ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร สร้างระบบการเกษตรทั้งการผลิต การแปรรูป การจำหน่าย ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ และเกษตรสีเขียว
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการเกษตรโดยใช้ภูมิปัญญาดั้งเดิมร่วมกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่
๔. ส่งเสริมสนับสนุนให้เกษตรกรนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาสร้างธรรมณูญ ความสุขชุมชน และใช้ให้เป็นวิถีชีวิตอย่างยั่งยืน
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบชลประทานเพื่อการเกษตร และการใช้พลังงานทางเลือกเพื่อการเกษตรให้เหมาะสมครอบคลุมทุกพื้นที่
๖. ส่งเสริมบุคลากรด้านการเกษตร
๗. จัดตั้งนิคมเกษตรกรรม นิคมอุตสาหกรรมการเกษตร

๘. จัดตั้งตลาดกลางการเกษตร ในพื้นที่เหมาะสม สร้างร้านค้าของชุมชน จัดพื้นที่โซนนิ่ง การเกษตรทุกชนิด ทั้งพืชหลัก ผลไม้ พืชผัก ไม้ดอก ปศุสัตว์ ประมง
๙. ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดินเพื่อการเกษตรให้มีเสถียรภาพ
๑๐. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรปลอดภัย
๑๑. ส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนพัฒนาเกษตรกรจากความร่วมมือโดย รัฐ เกษตรกร กลุ่มการ เกษตรกร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ส่งเสริมการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ เขตเศรษฐกิจพิเศษ และการค้าชายแดน กลยุทธ์การพัฒนา

๑. เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน เสริมสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. ส่งเสริมผู้ประกอบการ วิสาหกิจเพื่อสังคม (SE) และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)
๓. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตร
๔. ยกระดับสถานประกอบการสู่มาตรฐานสากล
๕. ส่งเสริมเครือข่ายคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค
๖. ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษและพื้นที่เชื่อมโยง
๗. ส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรสมรรถนะแรงงานที่สอดคล้องกับความต้องการ
๘. พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ
๙. เสริมสร้างความสัมพันธ์และการค้ากับกลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขงและประเทศอื่นๆ
๑๐. เพิ่มประสิทธิภาพระบบการขนส่งและโครงสร้างพื้นฐาน
๑๑. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงานวิชาชีพสู่มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกาญจนบุรี

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- ๑.๑ การส่งเสริมอาชีพ การเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรม
- ๑.๒ การส่งเสริมการลงทุน การพาณิชย์กรรม และการค้าสู่สากล
- ๑.๓ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๒.๑ การคมนาคมและการขนส่ง
- ๒.๒ การส่งเสริมสนับสนุนและบำรุงรักษาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน
- ๒.๓ การผังเมือง

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม

- ๓.๑ การพัฒนาสังคมและสังคมสงเคราะห์
- ๓.๒ การพัฒนาและส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
- ๓.๓ การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
- ๓.๔ การสาธารณสุข
- ๓.๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๓.๖ การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓.๗ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๔.๑ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและส่งเสริมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔.๒ การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ
- ๔.๓ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
- ๔.๔ การส่งเสริมให้ประชาชนใช้พลังงานสะอาดและพลังงานจากการเกษตร
- ๔.๕ การพัฒนาแหล่งน้ำ
- ๔.๖ ปัญหาสัตว์ป่าบุกรุกพื้นที่การเกษตร

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

- ๕.๑ การส่งเสริม อนุรักษ์ ฟื้นฟูด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น
- ๕.๒ การส่งเสริมอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และพิพิธภัณฑสถานพื้นบ้าน
- ๕.๓ การส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๕.๔ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

- ๖.๑ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ
- ๖.๒ การปรับปรุง พัฒนาสถานที่ พัสตและทรัพย์สินสำหรับการปฏิบัติงาน
- ๖.๓ การส่งเสริมความรู้และสร้างจิตสำนึกในการทำงาน
- ๖.๔ การส่งเสริมการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- ๖.๕ การส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วม

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ : “พื้นฐานมั่นคง ส่งเสริมการศึกษา พัฒนาสิ่งแวดล้อม พร้อมสู่คุณภาพชีวิตได้อย่างยั่งยืน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลวังศาลา

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์ส่งเสริมคุณภาพชีวิต และสังคมแห่งการเรียนรู้
๓. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงและปลอดภัย
๔. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว ศาสนาและวัฒนธรรม
๕. ยุทธศาสตร์การบริหารและการมีส่วนร่วม

๒.๓ เป้าประสงค์ :

๑. เสริมสร้าง ปรับปรุง พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณสุข โภค
สาธารณสุขการ ให้มีมาตรฐานและทั่วถึง
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีอาชีพ ทำให้มี
รายได้เพิ่มขึ้น
๓. เสริมสร้าง ปรับปรุงพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพและบุคลากรด้านการศึกษาให้มี
คุณภาพและส่งเสริม พัฒนาการศึกษาของประชาชนทุกระดับอย่างทั่วถึง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคม
อาเซียน

๔. ส่งเสริม สนับสนุนโครงการ/กิจกรรมด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๕. ส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม และทำนุบำรุง อนุรักษ์สืบสาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เป็นเอกลักษณ์และคงอยู่คู่ท้องถิ่นสืบไป
๖. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืนและได้รับการดูแลฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง
๗. เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการของเทศบาลและพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายทุกภาคส่วนให้เกิดความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการทำงาน

๒.๔ ตัวชี้วัด :

- ๑) ประชาชนในเขตเทศบาลมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑๐
- ๒) ในเขตเทศบาลมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๐
- ๓) ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ ๙๐ และศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่
- ๔) ประชาชนในเขตเทศบาลร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และกีฬา
- ๕) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐
- ๖) ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้มากขึ้น
- ๗) ชุมชนในเขตเทศบาลร้อยละ ๖๐ น่ายุ่อย่างสงบสุข
- ๘) การบริการจัดการของเทศบาลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ ๖๐

๒.๕ ค่าเป้าหมาย :

- ๑) ด้านการได้รับการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว
- ๒) ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
- ๓) ประชาชนมีสุขอนามัยและคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๔) มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่ายุ่อย่างสงบสุข
- ๕) ประชาชนมีความรู้และอนุรักษ์รักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม
- ๖) ประชาชนตระหนักและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๗) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๖ กลยุทธ์ :

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเป็นเมืองน่ายุ่อย่างยั่งยืน
 - ๑.๑ แนวทางการพัฒนาและปรับปรุงระบบคมนาคมขนส่ง
 - ๑.๒ แนวทางการพัฒนาระบบไฟฟ้า
 - ๑.๓ แนวทางการพัฒนาระบบประปา
 - ๑.๔ แนวทางการพัฒนาสาธารณูปการอื่น
๒. ยุทธศาสตร์ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสังคมแห่งการเรียนรู้
 - ๒.๑ แนวทางการส่งเสริมอาชีพและสนับสนุนการดำรงชีพตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
 - ๒.๒ แนวทางการสนับสนุนสงเคราะห์และสวัสดิการ
 - ๒.๓ แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมด้านสาธารณสุข
 - ๒.๔ แนวทางการเพิ่มโอกาสและสนับสนุนกิจกรรมทางการศึกษา

๓. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงและปลอดภัย

- ๓.๑ แนวทางการพัฒนาความมั่นคงและปลอดภัย
- ๓.๒ แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด
- ๓.๓ แนวทางการพัฒนาส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย
- ๓.๔ แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ

๔. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว ศาสนาและวัฒนธรรม

- ๔.๑ แนวทางการส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- ๔.๒ แนวทางการส่งเสริมอนุรักษ์ประเพณีทางศาสนาและวัฒนธรรมไทย
- ๔.๓ แนวทางการพัฒนาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๕. ยุทธศาสตร์การบริหารและการมีส่วนร่วม

- ๕.๑ แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพขององค์กร
- ๕.๒ แนวทางการเพิ่มช่องทางการรับรู้ข่าวสารให้แก่ประชาชน
- ๕.๓ แนวทางการส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ :

๑) การพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งน่าอยู่ โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน

๔) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน

๕) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง

๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

ซึ่งบริหารจัดการให้เป็นไปตามรูปแบบและรายการจำแนกประเภทรายรับ-รายจ่าย งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งตามแผนงานได้ดังนี้

๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป

๒) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

๓) แผนงานการศึกษา

๔) แผนงานสาธารณสุข

๕) แผนงานสังคมสงเคราะห์

๖) แผนงานเคหะและชุมชน

๗) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๘) แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ

๙) แผนงานงบกลาง

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม:

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการเร่งสร้างภูมิคุ้มกันให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมของ คน สังคมและระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนา สังคม เศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลวังศาลา

การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาของเทศบาลตำบลวังศาลา โดยการนำเทคนิค SWOT มาใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพขึ้น พิจารณาปัจจัยสภาวะแวดล้อมในตำบล และปัจจัยสภาวะแวดล้อมภายนอก เป็นการประเมินศักยภาพและกำหนดเป้าหมายในอนาคตได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์นี้

๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

ผลการพัฒนาของเทศบาลตำบลวังศาลาในปีที่ผ่านมา ได้มีการพัฒนาและช่วยแก้ปัญหาความเดือดร้อนและบรรเทาความต้องการของประชาชนในด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคด้านการวางท่อระบายน้ำได้ระดับหนึ่ง แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณที่มีอยู่จำกัด ประกอบกับบริบทของพื้นที่ของเทศบาลที่กว้างถึง ๓๙ ตารางกิโลเมตร จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้หมดไปเพราะต้องใช้งบประมาณมาก แต่ความต้องการของประชาชนด้านนี้ยังมีอีกจำนวนมาก เช่น การก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนและอื่นๆภายในชุมชนหมู่บ้าน การขยายเขตไฟฟ้า ระบบประปา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงตามแผนที่ได้กำหนดไว้ จึงนำสภาพปัญหาและความต้องการที่ได้นำเสนอ บรรจุเข้าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลวังศาลา ต่อไป

๒) ด้านเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต

รัฐบาลแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจมาโดยตลอด แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาทางด้านนี้ให้หมดไปเนื่องจากความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจโลก กระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย ทำให้เศรษฐกิจภายในประเทศตกต่ำอย่างต่อเนื่อง พืชผลทางการเกษตรตกต่ำ ขาดเงินทุนหมุนเวียนในภาคอุตสาหกรรมต้องลดการผลิตลดคนงาน ทำให้คนว่างงานเพิ่มมากขึ้น เทศบาลจึงได้มีการส่งเสริมอาชีพต่างๆ ให้ราษฎรมีรายได้เสริมเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว สนับสนุนให้ประชาชนดำเนินงานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการประกอบอาชีพให้กับประชาชนได้พัฒนาฝีมือและมีการรวมกลุ่มพัฒนาผลิตภัณฑ์ จัดหาศูนย์จำหน่ายให้เกษตรกร กลุ่มอาชีพ นำสินค้ามาจำหน่าย เพื่อสร้างชุมชนให้เข้มแข็งต่อไปในอนาคต

ด้านคุณภาพชีวิต ปัจจุบันไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มรูปแบบ พื้นที่ตำบลวังศาลาเองก็มีแนวโน้มอัตราการจำนวนประชากรผู้สูงอายุสูงขึ้นในทุกๆปี ปัญหาสุขภาพของประชาชนตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยชราจึงเป็นปัญหาที่สำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนหรือการพัฒนาประเทศ ซึ่งรัฐบาลก็ได้ให้ความสำคัญในการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนของชาติให้ทุกคนมีสุขภาพที่ดี เมื่อพิจารณาคุณภาพคนพบว่ายังมีปัญหาในแต่ละช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานในวัยทำงานไม่ตรงกับตลาดงาน ขณะที่ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น หากไม่มีการดูแลรักษาสุขภาพของประชาชนอย่างทั่วถึงแล้วจะส่งผลทำให้เกิดปัญหาในภาพรวมของการพัฒนาในทุกด้าน ดังนั้น เทศบาลจึงต้องมีการเอาใจใส่ดูแลรักษาสุขภาพของประชาชนทุกช่วงวัยให้มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ

ปัจจุบันปัญหาด้านการศึกษาเป็นปัญหาที่สำคัญที่จะต้องเร่งเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่ประชากร เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของประชากรให้มีคุณภาพ ซึ่งถือเป็นนโยบายหลักอีกด้านหนึ่งของรัฐบาลในการเสริมสร้างและพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีศักยภาพจนเป็นทุนมนุษย์ คือให้สามารถพัฒนาตนเองได้เหมาะสมกับยุคและสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีความรู้ ทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้ และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี มีสุขภาพที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้และความสามารถ ปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็ว บนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็ง ทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ หากไม่มีการส่งเสริมการเรียนรู้จะทำให้ประชากรตกเป็นผู้ด้อยโอกาสทางสังคมมีทางเลือกในการดำเนินชีวิตน้อยลง จึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมการเรียนรู้ในทุกระดับ

๓) ด้านความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจที่ผ่านมาและการแพร่ระบาดของยาเสพติดในปัจจุบัน ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนไม่ดีเท่าที่ควร เทศบาลจึงได้มีการส่งเสริมให้ความรู้และการป้องกันการระบาดของยาเสพติดทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ รมรงค์ส่งเสริมหมู่บ้านปลอดภัยยาเสพติด ส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และเป็นการป้องปรามการก่ออาชญากรรม ปัญหาเล็กน้อยในท้องถิ่นให้หมดไป เอดส์ รวมทั้งส่งเสริมด้านการบริหารองค์กร ซึ่งรัฐบาลได้มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามาบริหารจัดการและมีส่วน ร่วมในการปกครองตนเองในรูปของกระบวนการประชาคมหมู่บ้าน มีการพัฒนาบุคลากรเพื่อให้ทันกับ เทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยจัดส่งบุคลากรไปศึกษาอบรมความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน รวมทั้งจัดหาเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ ให้สามารถปฏิบัติงานได้รวดเร็วและทันสมัย มีการ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานให้ประชาชนได้รับทราบตามหลักธรรมาภิบาลด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีการส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่นโดยใช้เทคนิคระบบสารสนเทศเพื่อความรวดเร็วทั่วถึง และมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์

๔) ด้านการท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลวังศาลาได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาให้ตำบลมีแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรองรับการเป็นเมืองผ่านไปสู่ทวาย ประเทศเมียนมาร์ และเป็นเมืองเศรษฐกิจให้ประชาชนมีรายได้ในครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันพื้นที่ยังไม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างรายได้ที่เด่นชัด จึงตระหนักเห็นถึงการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างประหยัด และขาดจิตสำนึกในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดมลพิษต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สมดุล

อีกทั้งในปัจจุบันสังคมไทย มีการรับวัฒนธรรมของชาติอื่นๆ เข้ามามากมาย ทำให้ประชาชนคนรุ่นใหม่ ไม่ใส่ใจวัฒนธรรมในชาติไทยของเราเอง เทศบาลได้ตระหนักเห็นถึงความสำคัญของศาสนา วัฒนธรรม และประเพณีต่างๆ โดยได้จัดงานประเพณีสำคัญต่างๆ ให้ประชาชนได้เห็นคุณค่าและอนุรักษ์ในความเป็นวัฒนธรรมไทยเพื่อสืบทอดให้คนรุ่นหลังต่อไป

๕) ด้านการบริหารและการมีส่วนร่วม

เพื่อเป็นการส่งเสริมการดำเนินการตามภารกิจอำนาจหน้าที่ของเทศบาล และภารกิจถ่ายโอน และบทบาทบทบาทภารกิจของเทศบาลให้มีความเหมาะสม เพิ่มประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติราชการและสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ตอบสนองความต้องการของประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน พร้อมทั้งสามารถแก้ไขปัญหาให้ตรงกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง และเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคีองค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชนและประชาชน และเครือข่ายต่างๆ สอดส่องเฝ้าระวัง ตรวจสอบ หรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของบุคลากรภาครัฐ ซึ่งจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐและชุมชนที่อยู่ดีมีสุขต่อไป

การวิเคราะห์ศักยภาพ เพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลตำบลวังศาลาเป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในของเทศบาล โดยใช้เทคนิคการ SWOT analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลวังศาลา ดังนี้

จุดแข็ง (S = Strength)

๑. เป็นชุมชนใหญ่ที่มีหลากหลายอาชีพทั้งภาคการเกษตร และอุตสาหกรรม
๒. มีรายได้จัดเก็บเองในการนำงบประมาณมาพัฒนา
๓. อยู่ใกล้กรุงเทพฯ และมีการคมนาคมที่สะดวก ทำให้มีศักยภาพในขนส่งผลผลิตทางการเกษตร
๔. เป็นเส้นทางผ่านก่อนเข้าตัวจังหวัดกาญจนบุรี
๕. มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่อยู่ในพื้นที่ ส่งผลให้มีศักยภาพในการรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่
๖. มีแม่น้ำไหลผ่าน ส่งผลให้มีน้ำใช้เพื่ออุปโภค - บริโภค และเพื่อการเกษตรได้ตลอดปี

จุดอ่อน (W = Weakens)

๑. การบริหารจัดการด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม ยังไม่ทั่วถึงและเป็นระบบ
๒. รายได้ที่จัดเก็บเองยังไม่เพียงพอต่อการพัฒนาได้เท่าที่ควร
๓. สภาพพื้นที่ที่กว้างถึง ๓๙ ตารางกิโลเมตร ทำให้การบริหารงบประมาณยังไม่สามารถกระจายงบประมาณเพื่อบริหารงานและการพัฒนาได้ครอบคลุมการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน
๔. มีปริมาณขยะมูลฝอยมากขึ้นจากแหล่งชุมชนต่างๆที่เพิ่มมากขึ้น
๕. ปัญหาน้ำท่วม ในหน้าฝนช่วงฤดูน้ำหลาก
๖. ขาดการส่งเสริมด้านอาชีพอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

โอกาส (O = Opportunity)

๑. นโยบายรัฐบาลในการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทำให้มีการเชื่อมโยงทางการค้าและการท่องเที่ยว
๒. นโยบายการกระจายอำนาจทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องปรับ บทบาทภารกิจหน้าที่ และพัฒนาระบบบริหารงานของท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆให้มีความเข้มแข็ง และมีระบบบริหารจัดการที่ดี
๓. นโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก เพื่อสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนให้เกิดขึ้นกับชุมชนท้องถิ่น
๔. กระแสการบริโภคอาหารปลอดภัยช่วยสนับสนุนให้การผลิตสินค้าการเกษตรมีคุณภาพ และได้มาตรฐาน
๕. โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง (สายบางใหญ่ – กาญจนบุรี) และสายกาญจนบุรี – ชายแดนไทย/เมียนมาร์ (บ้านพุน้ำร้อน) เปิดโอกาสให้กาญจนบุรีพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน

อุปสรรค (T = Treater)

๑. ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ด้านการมีส่วนร่วมและการตรวจสอบติดตามการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. งบประมาณในการพัฒนามีอยู่อย่างจำกัด ในขณะที่ปริมาณงานที่ต้องการพัฒนามีมาก ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้ทันต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น
๓. ความผันผวนของเศรษฐกิจโลกและของประเทศส่งผลกระทบต่อระบบการผลิตพืชผลทางการเกษตร
๔. เสถียรภาพของรัฐบาลไม่มั่นคง และนโยบายรัฐบาลไม่ต่อเนื่องส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพของเทศบาลตำบลวังศาลาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากการวิเคราะห์ SWOT Analysis ทำให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒนา เทศบาลตำบลวังศาลา เขตความรับผิดชอบมีผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่อยู่ในพื้นที่ ส่งผลให้มีศักยภาพในการรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่ จึงทำให้มีรายได้จัดเก็บเองเพื่อการพัฒนาได้บางส่วน ประกอบกับตำบลวังศาลาเป็นตำบลแรกของอำเภอท่าม่วง ซึ่งถือเป็นประตูเมืองหน้าด่าน ก่อนเข้าตัวจังหวัด อีกทั้งยังอยู่ใกล้กรุงเทพฯ และมีการคมนาคมที่สะดวกทำให้มีศักยภาพในขนส่งผลผลิตทางการเกษตร จึงจะทำให้ตำบลวังศาลามีศักยภาพและรองรับการค้าผ่านแดนที่จะเป็นเส้นทางผ่านในอนาคต

อย่างไรก็ตาม เทศบาลตำบลวังศาลายังต้องแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัจจัยหลายด้านที่ทำให้การพัฒนาของท้องถิ่นเป็นไปได้ไม่เต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นด้านงบประมาณที่มีไม่เพียงพอต่อการพัฒนา แต่เพื่อให้การปฏิบัติงานพัฒนาตำบลสำเร็จบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ เทศบาลจึงได้วิเคราะห์สถานการณ์และจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานพัฒนาตำบล ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง บริบทของเศรษฐกิจไทย

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ ภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้น ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของชีตความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้น การเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ ประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังในให้บริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น

ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่

ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวย ร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด เป็นต้น

ความเป็นเมืองกับสิ่งแวดล้อม

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ซึ่งมีมาตรการสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบ มาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการหรืองานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวนแนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น